

Messiah 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic – Partea 3

Următoarele transcriere și diapozitive sunt cel mai bine vizionate în prezentarea video originală (numai în limba engleză) și pot fi găsite aici:

YouTube

youtube.com/@messiah2030

Digital Streaming și Digital Download, Blu-Ray, și Flash Disk

Messiah2030.com

Următorul material este un PDF al lui Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic – Partea 3 și are scopul de a facilita traducerea acestui conținut în mai multe limbi sau de a înlocui prezentarea video atunci când este util. Prezentarea video este foarte recomandată ca fiind cea mai bună modalitate de a asimila acest conținut.

Vă mulțumim pentru rugăciuni și sprijin,

The Messiah 2030 Project

contact@messiah2030.com

Nota traducătorului: Traducerea versetelor biblice s-a făcut după Biblia Cornilescu 1924 sau după textul original al Messiah 2030 partea 3 - respectiv English Standard Version Bible - atunci când cuvintele din acest material subliniază mai bine ideea din contextul respectiv. Această alegere nu schimbă cu nimic sensul exact conform Bibliei Cornilescu.

Această prezentare oferă interpretări calendaristice ale profeției și modelelor mesianice biblice. În ciuda încrederii implicite în prezentarea următoare, aceste interpretări nu sunt în niciun fel definitive și ar putea face obiectul unor explicații alternative.

Această prezentare pleacă de la presupunerea că cititorul a vizionat recent „Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic”, Partea 1 și Partea 2 și că principiile cheie interpretative aferente privind cronologia și concluziile rezultate sunt deja înțelese în mod adecvat.

În partea 1 și partea 2 din „Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic:” am dezvăluit 52 de profeții și modele care au construit un plan mesianic de șapte „zile” sau șapte mii de ani frumos și perfect, ca piesele unui puzzle divin planificat de către Maestru. Acești șapte mii de ani sau șapte „zile” continuă apoi în a opta „zi” sau anul biblic 7.000 și reprezintă veșnicia.

În această cronologie macro- mesianică, am dezvăluit că Mesia era programat să sosească aproape de sfârșitul celei de-a 4-a „zi”, care era în anul 26 e.n.

Mai important, vedem că Mesia a fost, deasemenea, planificat să fie jertfa noastră de Paște chiar la începutul zilei a 5-a, care a fost și anul exact al celui de-al 80-lea Jubileu și anul biblic 4.000, așa cum era cerut de profeția biblică. Încă o dată, am văzut că Mesia a făcut exact asta și la timp, chiar în ziua și anul Paștelui din 30 e.n.

Apoi, în partea a 2-a, am oferit o scurtă prezentare care a dezvăluit că atât Mesia, cât și Pavel ne-au învățat că vom ști de fapt ziua și ora venirii Sale, spre deosebire de escatologia occidentală populară care sugerează că nu vom ști ziua dinainte. .

În cele din urmă, am demonstrat că aceleași profeții și modele care au prezis cu exactitate momentul exact al primei veniri a lui Mesia în anul 26 e.n. și al morții și învierii din anul 30 e.n. par să prezică, deasemenea, prima înviere și a doua venire a lui Mesia în a 3-a și a 7-a.” zi”, care este, de asemenea, cel de-al 120-lea jubileu și anul biblic 6.000, așa cum este cerut de profeția biblică. Mai precis, prin 7-7-7 din „Profeția Lamah” și alte conexiuni tematice profetice, am stabilit că prima înviere și a doua venire a lui Mesia sunt planificate să fie în Ziua Trâmbițelor sau Yom Teruah în anul biblic 6.000.

Această zi și an din calendarul biblic se traduc direct în data gregoriană din seara de 27 septembrie până în seara de 28 septembrie 2030, care este 2.000 de ani, 40 de jubileuri sau două „zile” profetice după prima venire a lui Mesia, așa cum se cere prin profeția biblică.

diapozitiv 1

ESTE TIMPUL TREZIRII

În scripturi, ni se poruncește să "stăm treji"

Marcu 13:37

Și ceea ce vă spun, spun tuturor: rămâneți treji.

Acum este timpul să ne trezim. Suntem fie în proces de a ne împotrivi adevărului lui Dumnezeu, fie în proces de a fi croiți și modelați de adevărul Lui.

Conform pildei zece fecioare, până aproape de momentul revenirii lui Mesia, toți am dormit. Noi TOȚI, fie că sunt înțelepți sau proști.

Matei 25:5

Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.

Chiar în capitolul următor, în Grădina Ghetsimani, Mesia ne-a dat același avertisment, în mod binevoitor corelat cu modelul cronologic mesianic care ar trebui să fie acum mult mai evident.

Ni se spune să stăm și să veghem.

Matei 26:38

Isus le-a zis atunci: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine.”

Mesia s-a înălțat și noi am rămas. În acest timp, suntem instruiți să veghem. Și acum modelul familiar profetic al cronologiei mesianice:

Matei 26:40

Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine!

Ora numărul 1 echivalează cu ziua numărul 1, iar noi dormim.

Matei 26:42-43

S-a depărtat a doua oară și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta fără să-l beau, facă-se voia Ta!” S-a întors iarăși la ucenici și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

Ora numărul 2 echivalează cu ziua numărul 2 și toți dormim.

Știm că atunci când Mesia Se va întoarce, El va împlini Profeția Zilei de Sabat și ne vom odihni în a 3-a și a 7-a zi. Astfel, după ceasul unu și ceasul doi (din noapte), ni se spune apoi că ne putem odihni.

Matei 26:45a

Apoi a venit la ucenici și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă!...”

Iar odihna în care ni s-a făgăduit că vom intra este însoțită de prima înviere în care mai întâi cei în credință se ridică din morminte, iar apoi cei care sunt în viață vor fi schimbați și aduși la Mesia.

Matei 26:46a

Sculati-vă, haidem să mergem

Ceasul unul, ceasul doi, apoi ne ridicăm și intrăm în odihnă.

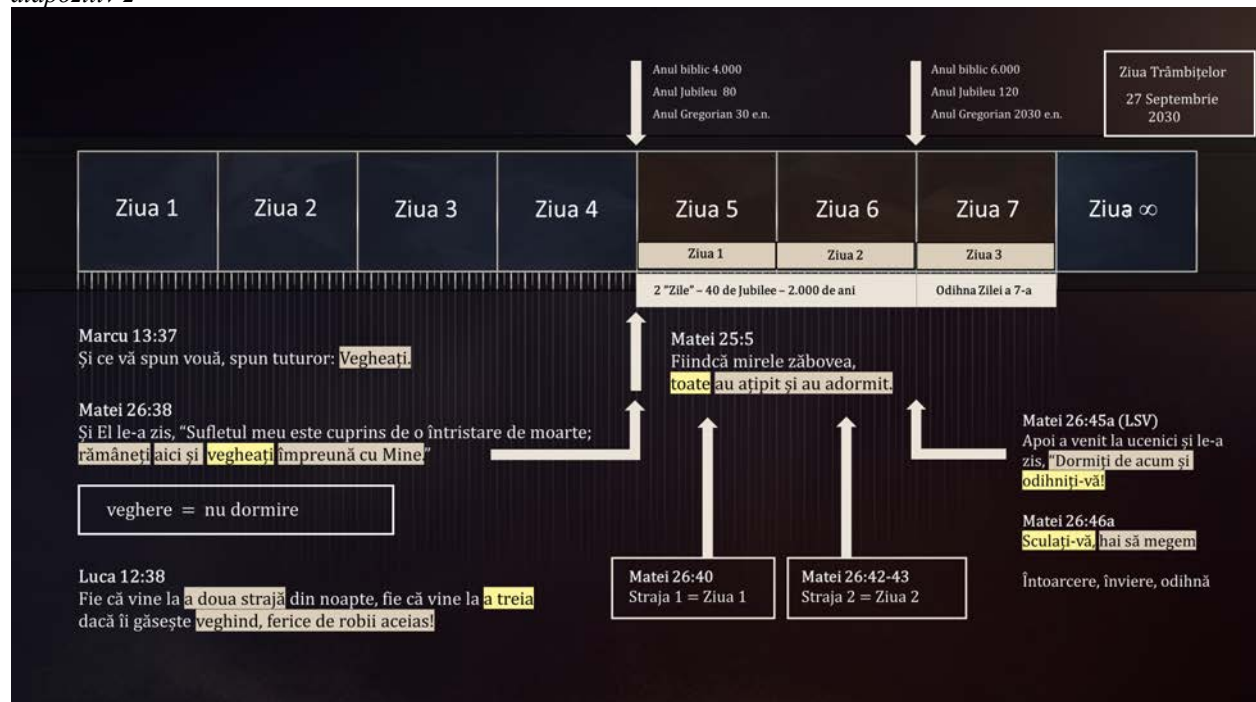
Pilda celor zece fecioare din Matei 25 ne învață că nu toate se vor trezi la timp, jumătate vor fi înțelepte și jumătate vor fi proaste.

Astfel, acum că, probabil, ieșim din ziua a doua și intrăm în ziua a treia, este imperativ să ne trezim cu toții.

Luca 12:38

Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!

diapozitiv 2

Să ne trezim și să-i trezim pe alții. Timpul poate fi scurt. Sunați alarma!

Ioel 2:1

*Sunați din trâmbiță în Sion! Sunați alarma pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării!
Căci vine ziua Domnului, este aproape!*

Alarma este menită să ne trezească înainte de Ziua Domnului.

Cu toate acestea, câți mai știu că trezirea cu o alarmă nu este întotdeauna cea mai plăcută experiență?

Cei care în prezent subscriu la înțelegerea comună a lui Daniel 9 găsită în escatologia occidentală ar putea experimenta disonanțe cognitive din cauza acestei prezentări.

Disonanța cognitivă este percepția unei informații contradictorii și a efectelor mentale ale acesteia. Disonanța cognitivă poate provoca adesea rezistență la informații noi.

Dacă se întâmplă acest lucru și în loc să lăsați ca acesta să fie un obstacol, luați această prezentare încet, rugați-vă privitor la ea, urmăriți-o de mai multe ori și testați tot ceea ce prezentăm cu Cuvântul Biblic. Concentrați-vă nu pe ceea ce spun și învăța alții, ci pe ceea ce arătăm că ne învață Biblia.

În următoarea prezentare a „*Mesia 2030 ~ Timeline Mesianic Profetic – Partea 3*”, vom dezvălui în detaliu micro-cronologia profetică a primei veniri a lui Mesia, care s-a întins din toamna anului 26 e.n. până în primăvara anului 30 e.n. Vom trece în revistă mai mulți martori antici care nu numai că toți confirmă impresionant această cronologie, ci și demonstrează cum primii 3,5 ani ai celei de-a 70-a săptămâni a lui Daniel s-au împlinit la prima venire a lui Mesia și cum ultimii 3,5 ani din cea de-a 70-a săptămână a lui Daniel se leagă de a doua venire a Lui.

Ceea ce înseamnă că atunci când în mijlocul celei de-a 70-a săptămâni a fost „nimicit” Mesia, calendarul s-a oprit, creând o distanță temporală mesianică de 2 ”zile”, 40 Jubilee, sau 2.000 de ani, și se va relua la viitoarea urâciune a pustiirii, pornind o cronologie de 3,5 ani care culminează și se termină la prima înviere și la întoarcerea lui Mesia.

Ideea că Antihristul începe o linie de timp de șapte ani după încheierea unui tratat de pace este, în consecință, invalidat.

NAȘTEREA LUI MESIA

Există nenumărate opinii contradictorii în determinarea momentului precis al nașterii lui Mesia, a începutului misiunii Lui și al anului morții și învierii Sale la prima Sa venire.

Am sugera că abilitatea de a determina cu exactitate toate marcasele de timp critice pentru cronologia lui Mesia la prima venire poate fi înțeleasă doar dacă toate cele mai bune dovezi calendaristice disponibile se armonizează pe deplin.

Nu numai că vom încerca să realizăm acest lucru în această prezentare, dar vom găsi și că micro-cronologia primei veniri a lui Mesia are un impact direct asupra micro-cronologiei timpurilor de sfârșit. Ele sunt intrinsec legate.

Când regele Irod a aflat despre nașterea lui Mesia, Irod s-a gândit imediat că regatul mesianic profetizează o amenințare la adresa conducerii sale. În consecință, și în mod tulburător, regele Irod a ordonat ca toți copiii de sex masculin din Betleem să fie ucizi, încercând să împiedice profețiile legate de împărăția lui Mesia.

Conform Torei, Mesia urma să fie un profet ca Moise. Atunci nu ar trebui să fie surprinzător că există zeci de modele și paralele mesianice în relatarea despre Moise din Exodul.

O legătură interesantă care pare a fi relevantă pentru momentul nașterii lui Mesia este că Faraonul deasemenea, a ordonat să fie uciși toți copiii evrei de sex masculin. Moise a scăpat de această soartă fiind plasat în siguranță în râul Nil la vârsta de trei luni și în consecință identitatea sa a fost apoi ascunsă în Egipt, păstrându-și astfel viața.

Tola fel, în concordanță cu această prefigurare profetică, regele Irod a ordonat uciderea tuturor copiilor de sex masculin sub vârsta de doi ani din orașul Betleem într-o încercare eșuată de a viza viața lui Mesia. Drept urmare, la fel ca Moise, identitatea lui Mesia a fost ascunsă în Egipt, păstrându-l astfel viața. Conform amănuntului oferit nouă în aceste evenimente și dacă ne așteptăm la consecvență și precizie în acest tipar profetic, atunci ne așteptăm ca Mesia să fi avut tot exact trei luni când a fost ascuns în siguranță în Egipt.

Acest lucru se potrivește și cu mentalitatea regelui Irod.

Regele Irod avea reputația de a fi mai degrabă paranoic. Știa că dacă copilul avea doar trei luni atunci executarea fiecărui copil sub doi ani l-ar include cu siguranță pe Mesia.

Totuși, dacă Mesia ar fi avut mai mult de un an, și poate până la doi ani, regele Irod ar fi găsit că este mai rezonabil să uciadă fiecare copil de sex masculin de până la trei sau patru ani pentru a se asigura că moartea lui Mesia va avea loc. Nu ar fi lăsat nicio șansă de greșală.

Din această cauză și din cauza modelului lui Moise, avem o așteptare rezonabilă că Mesia a fost cel mai probabil de trei luni și cu siguranță nu mai mult de un an în momentul în care a fost adus în Egipt.

Știm că Mesia nu s-ar fi putut naște după moartea lui Irod. Evident, regele Irod trebuie să fi fost în viață pentru a încerca să-l omoare pe Mesia.

Deci, când a murit regele Irod?

Știm că regele Irod a murit la scurt timp după acest decret și sunt propuși doar doi ani pentru moartea sa, fie 4 î.e.n. fie 1 î.e.n. Există câteva motive solide pentru care anul 4 î.e.n. a prevalat asupra anului 1 î.e.n.

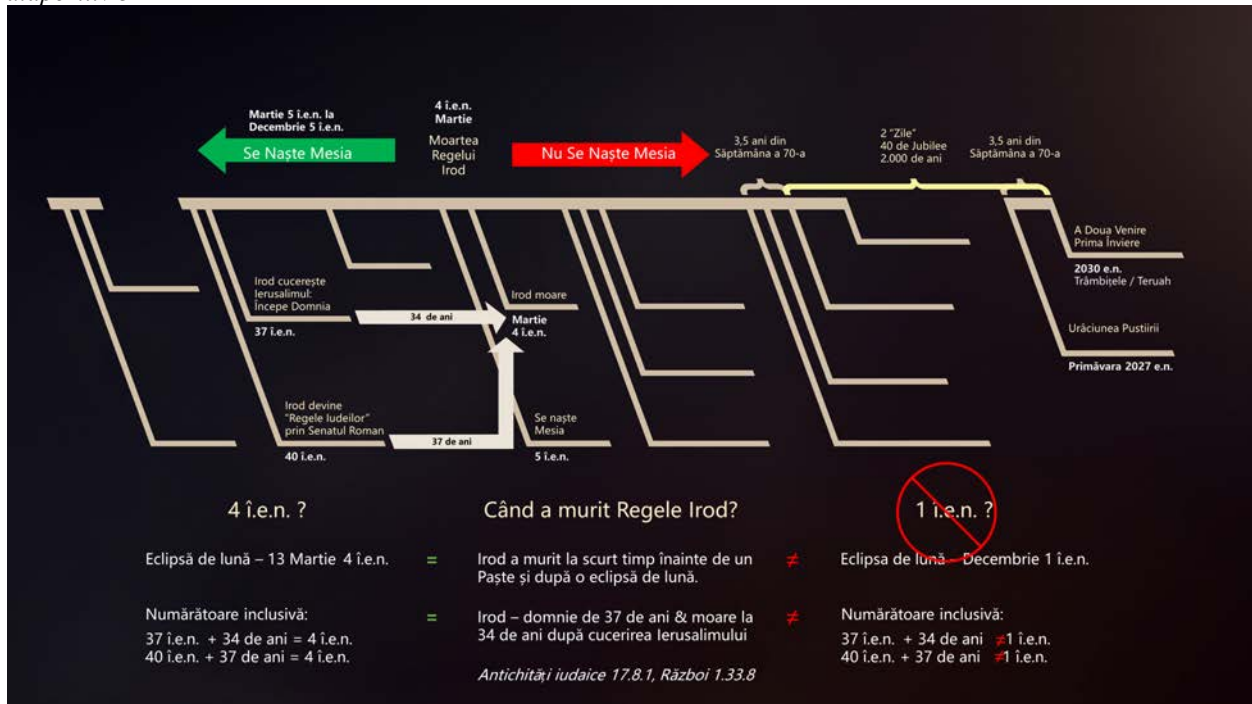
În primul rând, Josephus Flavius ne informează că Irod a murit chiar înainte de Paște. Ni se mai spune că, cu scurt timp înainte ca Irod să moară a avut loc o eclipsă de lună.

Există o singură eclipsă de lună care se potrivește posibilului moment al morții lui Irod și a avut loc, de asemenea, chiar înainte de un Paște. Eclipsa de Lună a avut loc pe 13 martie 4 î.e.n. și astfel plasează moartea regelui Irod în 4 martie î.e.n.

În al doilea rând, Josephus scrie că Irod a domnit timp de 37 de ani din momentul numirii sale de către Senatul Roman în 40 î.e.n. și la 34 de ani de la cucerirea Ierusalimului în 37 î.e.n. Folosind așa-numita numărare inclusivă, și aceasta plasează moartea lui Irod în anul 4 î.e.n. astfel că prin mărturia ambelor cronologii cu siguranță se elimină anul 1 î.e.n. ca o opțiune viabilă.

Deși a avut loc și o eclipsă de Lună în decembrie 1 î.e.n., aceasta nu a avut loc nici pe departe de Paște și nu este în concordanță cu durata domniei regelui Irod conform lui Josephus. Ambele aceste neconcordanțe sunt ireconciliabile și astfel ne obligă să renunțăm la anul 1 î.e.n. ca un an al nașterii lui Mesia.

diapozitiv 3

Mesia trebuia să se nască cu cel puțin trei luni și nu mai mult de un an înainte de moartea regelui Irod la sfârșitul lui martie din 4 î.e.n. Astfel, Mesia s-ar fi născut cândva între martie din 5 î.e.n. și decembrie din 5 î.e.n.

S-ar putea să putem restrânge și mai mult fereastra nașterii lui Mesia în anul 5 î.e.n.

Macrobius, unul dintre ultimii scriitori păgâni din Roma, în cartea sa Saturnalia, scria: „Când s-a auzit că, ca parte a măcelului de băieți până la doi ani, Irod, regele iudeilor, poruncise să fie ucis propriul său fiu, el [Împăratul Augustus] a remarcat: „Este mai bine să fii porcului lui Irod decât fiul său”.

Macrobius pare că ne-a dat o cheie cronologică destul de utilă. Dacă se referea la moartea lui Antipater în 4 î.e.n., uciderea copiilor în Betleem poate să fi fost din ultimele dacă nu chiar ultimaucidere brutală a lui Irod înainte de moartea lui.

Astfel, trebuie să știm că Antipater a fost declarat vinovat și condamnat la moarte cam în aceeași perioadă în care Irod a încercat să-l omoare pe Mesia și dacă putem stabili când a fost condamnat Antipater, atunci am ști cu aproximație luna în care Mesia ar fi fost adus în Egipt.

În anul 5 î.e.n. Antipater a fost adus în fața lui Publius Quinctilius Varus, pe atunci guvernatorul roman al Siriei, acuzat că intenționează uciderea tatălui său Irod.

Antipater a fost găsit vinovat de Varus; cu toate acestea, din cauza rangului înalt al lui Antipater, a fost necesar ca Caesar Augustus să aprobe pedeapsa cu moartea recomandată. După verdictul de vinovăție, statutul lui Antipater de unic succesor a fost înlăturat și acordat lui Irod Antipa. Odată ce sentința a primit aprobarea lui Augustus în anul 4 î.e.n., Antipater a fost ulterior executat.

Acest lucru ne oferă o cronologie interesantă.

Procesul lui Antipater a avut loc la sfârșitul anului 5 î.e.n. A fost găsit vinovat și apoi s-a ordonat să fie ucis în anul 4 î.e.n. Antipater a fost ucis cu cinci zile înainte de moartea regelui Irod în martie 4 î.e.n.

Astfel că este rezonabil să concluzionăm că procesul lui Antipater cu Publius Quinctilius Varus ar fi putut fi la sfârșitul lunii decembrie din anul 5 î.e.n. întrucât aprobarea lui Augustus pentru condamnarea la moarte a lui Antipater a avut loc la scurt timp după aceea, în anul 4 î.e.n. și a fost apoi executată în martie 4 î.e.n.

Din moment ce știm că Antipater a fost declarat vinovat și condamnat la moarte cam în aceeași perioadă în care Irod a încercat să-L omoare pe Mesia și știm când a fost condamnat Antipater și știm că Mesia era probabil de trei luni, acum știm luna aproximativă în care Mesia ar fi fost adus în Egipt.

Cu trei luni mai devreme de la sfârșitul lunii decembrie a anului 5 î.e.n. ar fi sfârșitul lunii septembrie sau începutul lunii octombrie, ceea ce ar fi exact când ne-am aștepta să aibă loc Sărbătoarea Corturilor și asta este semnificativ din punct de vedere contextual.

Mulți cercetători cred că Mesia s-a născut în timpul Sărbătorii Corturilor.

Matthew Henry afirmă:

„Mulți presupun că binecuvântatul nostru Mântuitor s-a născut foarte probabil în timpul acestei sărbători; astfel, El și-a părăsit locuințele de lumină de sus pentru a locui printre noi și El a locuit în corturi. Și închinarea lui Dumnezeu în Noul Testament este profetizat prin conceptul de a ține Sărbătoarea Corturilor”.

Biblia nu spune în mod specific ziua sau luna nașterii lui Mesia. În timp ce oile mai pot pășuna pe câmp iarna, în Israel, în timpul zilei, este mai puțin probabil ca oile să fie pe câmp în timpul nopții iarna. Astfel, nașterea lui Mesia era puțin probabilă în lunile de iarnă, deoarece era puțin probabil ca oile să fie încă la pășune noaptea. Un studiu al timpului conceperii lui Ioan Botezătorul dezvăluie că el a fost conceput în a treia lună biblică.

Când Zaharia slujea în templu în timpul celui de-al optulea stagiu al lui Abia, despre care se crede că este un stagiu timpuriu desigur, a primit un anunț de la Dumnezeu despre un fiu care va veni. Al optulea stagiu al lui Abia, când era Zaharia de serviciu, a fost în a 9-a și a 10-a săptămână din an. Adăugarea a patruzeci de săptămâni pentru o sarcină normală dezvăluie că John Botezătorul s-a născut la sau în jurul Sărbătorii Azimilor (a 15-a zi a primei luni).

Știm că la șase luni după conceperea lui Ioan, a fost conceput Mesia. Adăugând patruzeci de săptămâni pentru o sarcină normală, reiese că Mesia se poate să Se fi născut în prima zi a Sărbătorii Corturilor (a 15-a zi a celei de-a șaptea luni).

Nu este probabil o coincidență faptul că Ioan Botezătorul și Mesia s-au născut la exact șase luni distanță și singurele zile de sărbătoare profetică, care sunt, de asemenea, la o distanță de șase luni, sunt Sărbătoarea Azimilor și Sărbătoarea Corturilor.

Mesia ar fi fost conceput cu nouă luni mai devreme în a noua lună biblică. A 25-a zi din a noua lună biblică este Hanuka. Nu este nerezonabil să considerăm că Mesia, ca „lumina lumii”, a fost conceput în timpul festivalului luminilor. De fapt, scripturile notează că anotimpul Hanuka în Ioan 10:22 și chiar înainte, în Ioan 9:5, este momentul în care Mesia se referă la El Însuși ca fiind ”lumina lumii”. Poate că asta nu este doar o coincidență.

Hanuka, care înseamnă „dedicare” în ebraică, este cunoscută și ca Sărbătoarea Dedicăției și durează opt zile. Aceasta este o sărbătoare a victoriei asupra dușmanilor lui Dumnezeu și a dedicării templului. La fel, la final, vedem că Mesia este biruitor asupra dușmanilor lui Dumnezeu și este numit chiar Templul Noului Ierusalim în „ziua a opta”.

Astfel, Hanuka este o sărbătoare profetică mesianică a ceea ce Mesia încă trebuie să facă.

Începând cu Hanuka, care începe în a 25-a zi a lunii a noua și continuă timp de opt zile, și numărând cele nouă luni de sarcină ale Mariei, se poate ajunge la momentul aproximativ al nașterii lui Mesia Yeshua în timpul Sărbătorii Corturilor (Sucot).

Astfel, Sucot este o sărbătoare profetică a nașterii lui Mesia. Acest lucru nu ar trebui să fie prea surprinzător, căci toate sărbătorile lui Dumnezeu din Leviticul 23 se referă într-un fel sau altul la lucrarea lui Mesia. Aceste zile ne ajută să ne concentrăm și să ne amintim ce a împlinit Mesia și ce încă mai trebuie să facă.

În timpul Sărbătorii Corturilor, toți bărbații sunt instruiți să călătorească la Ierusalim. Cu atât de mulți venind la Ierusalim pentru sărbători, mulțimile se revărsau în orașele din jur. Betleemul, ca unul dintre acele orașe din apropiere, este numai la vreo cinci mile de Ierusalim. Este posibil ca Iosif și Maria să nu fi putut găsi o cameră la han din cauza aflului atâtor călători sosiți la Ierusalim pentru sărbătoare.

Este posibil să fi primit adăpost într-o *suka*, care este construită pe o perioadă de șapte zile în fiecare an, însoțind celebrarea Sărbătorii Corturilor. Din cauza dificultăților din timpul călătoriilor, era ceva obișnuit ca oficialii să declare scadența taxelor în timpul sărbătorii din templu.

Câmpurile ar fi fost presărate cu *sucot* în această perioadă de recoltare pentru a adăposti temporar animalele. În ebraică cuvântul „grajd” sau „iesle” se numește *sukkah*, iar forma pluralului este *sukkoth* sau *sucot*.

Geneza 33:16

*Iacov a plecat mai departe la **Sucot**. Și-a zidit o casă și a făcut **colibe pentru turme**. De aceea s-a dat locului acelaia numele **Sucot (Colibe)**.*

Luca 2:7

*Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o **iesle [Sukkah]**, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.*

Prin urmare, dacă Mesia s-a născut în prima zi a Sărbătorii Corturilor, nu numai că Mesia ar fi fost circumcis în a opta zi după naștere, dar ar fi fost circumcis tocmai în a opta zi a sărbătorii *Sucot* sau *Corturi*, care este, de asemenea, sincronizată cu scopul profetic și tematic al zilei a 8-a atât pentru Cort, cât și pentru circumcizie, așa cum am descris în partea 1 a acestei serii.

Luca 1:59

*În ziua a opta, au venit să **circumcidă pruncul***

Pe scurt, datorită lui Josephus Flavius, știm că regele Irod a murit la 4 martie î.e.n. și că Mesia trebuia să Se fi născut nu mai devreme și nu mai târziu de anul 5 î.e.n.

Folosind documentația de la Macrobius, cronologia stagiilor de serviciu preoțești corelată cu Luca 1:5 și conceperea lui Ioan Botezătorul, evenimentele și circumstanțele unice din jurul nașterii lui Mesia, referința până în ziua a opta și legăturile profetice și mesianice cu Hanuka și Corturile, este, de asemenea, rezonabil să concluzionăm că Mesia S-a născut în prima zi a Sărbătorii Corturilor din anul 5 î.e.n.. Aceasta are să plaseze nașterea lui Ioan Botezătorul în apropierea sau cu ocazia Sărbătorii Azimilor cu doar șase luni mai devreme.

Acum putem pur și simplu să continuăm construirea micro-cronologiei primei veniri a lui Mesia și să testăm dacă este în acord cu dovezile istorice antice disponibile.

LUCRAREA LUI MESIA – LUCA 3:23

Iosif avea treizeci de ani când a intrat în serviciu și a avut darul profeției.

Geneza 41:46

*Iosif era în vârstă de **treizeci de ani** când s-a înfățișat înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului,*

David avea treizeci de ani când a început să domnească ca rege.

2 Samuel 5:4

*David era în vârstă de **treizeci de ani** când s-a făcut împărat și a domnit patruzeci de ani.*

Deasemenea, observați cum David a domnit patruzeci de ani. Acest lucru este în concordanță cu modul în care știm deja că vor fi patruzeci de Jubileuri sau 2.000 de ani după moartea și învierea lui Mesia până când va domni pe Pământ ca rege.

Un preot își începea datoria în slujba tabernacolului sau templului la treizeci de ani.

Numeri 4:30

*Să faci numărătoarea, începând de la vârsta de **treizeci de ani** în sus până la vârsta de cincizeci de ani, a tuturor celor ce sunt în stare să facă vreo slujbă în cortul întâlnirii.*

Tradiția evreiască cere 30 de ani pentru conducerea rabinică, citând adesea această referință.

Pirkei Avot 5:26

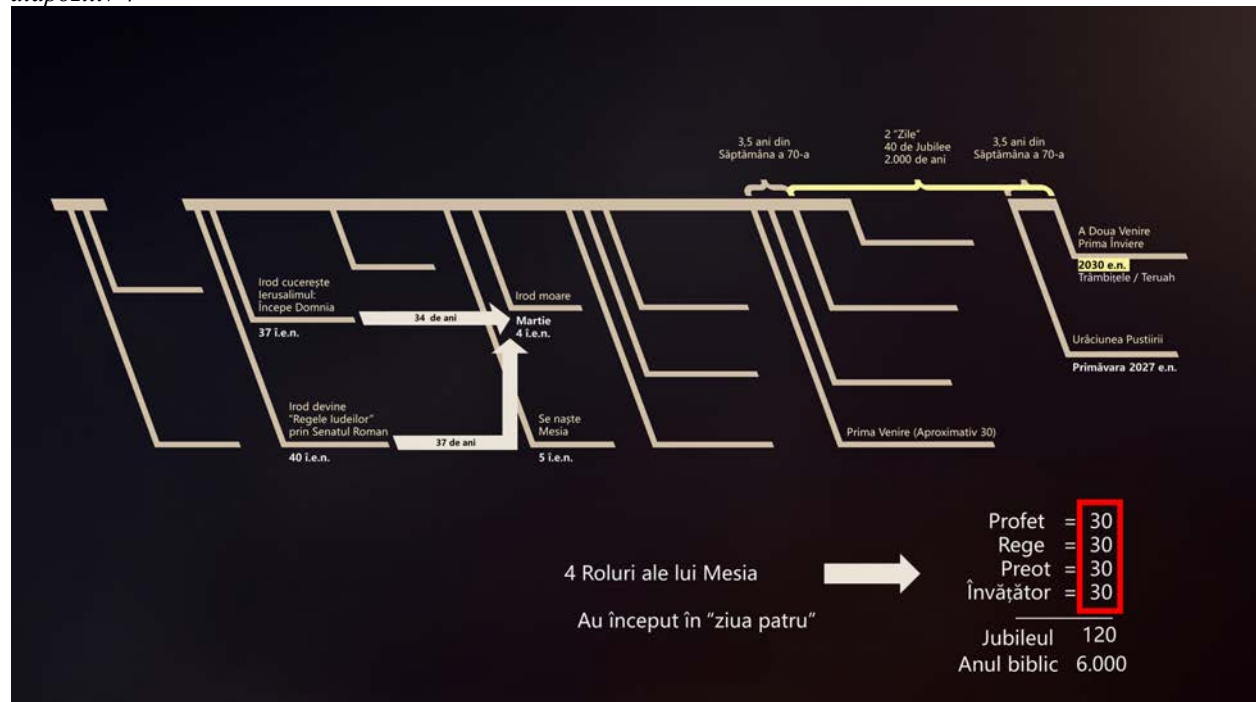
La 30 de ani, cineva primește putere.

Toate acestea indică în mod profetic cele patru roluri ale lui Mesia: profet, rege, mare preot și învățător. Mesia a început procesul de îndeplinire a acestor patru roluri la sfârșitul zilei a patra, folosind principiul o zi ca o mie de ani.

Mesia a îndeplinit trei din cele patru roluri. Observați modelul profetic trei și patru pe care l-am prezentat mai devreme în această serie.

Încoronarea lui Mesia ca rege nu a avut loc încă. Asta urmează să se întâmple. Acest timp ne este deasemenea dat. Fiecare dintre aceste patru roluri este conectat la 30, iar $4 \times 30 = 120$. Mesia va fi încoronat rege în al 120-lea an jubiliar, care este anul biblic 6.000 sau anul gregorian 2030.

diapozitiv 4

Fiecare dintre aceste roluri este legat de vârsta de treizeci de ani.

Deoarece fiecare dintre aceste roluri are legătură cu vârsta de 30 de ani, este foarte rezonabil să sugerăm că Mesia urma să împlinească treizeci de ani la începutul slujirii Sale pentru a evidenția toate legăturile Sale profetice iminente cu toate aceste roluri mesianice.

De fapt, Luca documentează că acesta a fost într-adevăr cazul.

Luca 3:23

Isus avea aproape treizeci de ani când a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,

Cu toate acestea, trebuie remarcat că Luca a avut grijă să noteze că Mesia avea APROXIMATIV treizeci de ani.

De ce?

De ce ar fi considerat Luca că este necesar să sublinieze că Mesia avea APROXIMATIV treizeci de ani, ceea ce ar fi sugerat că nu a atins încă vârsta de treizeci de ani? Luca și-a ales cuvintele aici destul de atent și deliberat.

Luca era probabil conștient de cele patru legături profetice cu Mesia, la vârsta de treizeci de ani, la începutul slujirii Lui.

Putem doar concluziona că scopul lui Luca a fost că, deși Mesia nu avea încă exact 30 de ani la începutul slujirii Sale, era atât de aproape de treizeci de ani încât nu ar trebui să fie perceput ca o problemă.

Putem presupune în mod rezonabil că, dacă Mesia avea 30 de ani sau mai mult, atunci Luca ar fi spus că este de exact treizeci sau mai mare de treizeci de ani, nu aproximativ 30, pentru a sublinia conexiunile profetice care cereau ca Mesia să aibă 30 de ani la începutul slujirii Sale.

Dacă Mesia avea 31 de ani sau mai mult, atunci Luca nu ar fi avut nicio problemă să-I dea vârsta exactă pentru că S-ar fi calificat definitiv pentru a fi rabin conform tradiției. Cu toate acestea, dacă Mesia avea 31 de ani sau mai mult, atunci asta înseamnă distanțarea vârstei lui Mesia puțin prea departe de conexiunile profetice ale vârstei de treizeci de ani.

Deci, asta ne lasă cu o singură concluzie. Atunci trebuie să înțelegem că Mesia nu avea încă 30 de ani, dar era atât de aproape de treizeci de ani încât satisface atât profețiile, cât și tradiția evreiască.

Dar putem ști cât de aproape era Mesia de 30 de ani la începutul slujirii Sale?

Poate putem.

Chiar înainte ca Mesia să fie botezat de Ioan Botezătorul, aflăm că Ioan spune „*Pocățiți-vă, pentru că Împărăția Cerului s-a apropiat*”.

Ceea ce este interesant de remarcat este că există un timp foarte specific al pocăinței în tradiția evreiască numit anotimpul *teshuva*, adică pocăință, sau întoarcerea la Torah, și durează exact patruzeci de zile.

Începe în prima zi a lunii a șasea din calendarul biblic și se termină în a zecea zi a lunii a șaptea, care este Yom Kippur, Ziua Ispășirii și este legată de post.

A existat o perioadă notabilă de patruzeci de zile care a început în momentul în care Ioan Botezătorul și-a început presiunea pentru pocăință?

Cu siguranță a existat... și poate nu întâmplător, este legat și de post.

În acest moment îl vedem pe Mesia botezat și apoi intră în pustiu și postește patruzeci de zile și patruzeci de nopți în care este încercat de adversar, în timpul sezonului *teshuva*. Evident, fiind fără păcat, Mesia nu are nevoie de *teshuva*, prin urmare, recunoscând acest lucru, adversarul încearcă să-l încurajeze pe Mesia să încalce Torah sau Legea lui Dumnezeu.

La fel ca cele patruzeci de zile ale sezonului *teshuva*, trebuie remarcat, de asemenea, că există exact 40 de jubileuri între moartea și învierea lui Mesia și întoarcerea Lui. Acesta este anotimpul mondial al *teshuva*, sau chemarea la

pocăință. Ultima ocazie pentru ca lumea să se pocăiască va fi în timpul necazului de 3,5 ani, care se va încheia în Ziua Ispășirii. Acesta este motivul pentru care cuvântul „pocăiți-vă” este menționat de cel puțin zece ori în cartea Apocalipsa.

După cele patruzeci de zile și patruzeci de nopți în pustiu, îl vedem pe Mesia activ în slujire începând din acea zi, deci ar fi început în ziua profetică mesianică de Yom Kippur, Ziua Ispășirii.

Dacă slujirea lui Mesia a început în Ziua Ispășirii, în anul 26 e.n., și El s-a născut în prima zi a Sărbătorii Corturilor sau Sucot în anul 5 î.e.n., asta ar însemna că Mesia nu avea încă 30 de ani, ci 29 de ani.

Este o problemă?

Deloc.

Aniversarea de 30 de ani a lui Mesia din prima zi a Corturilor ar fi fost la doar cinci zile după ce El și-a început slujirea în Ziua Ispășirii. Astfel, n-ar mai fi decât cinci zile până la vârsta de exact treizeci de ani, ceea ce îl justifică pe deplin pe Luca subliniind că Mesia avea APROXIMATIV 30 de ani la începutul slujirii Sale, adică NU EXACT treizeci de ani. Deasemenea, este foarte interesant de observat că Mesia a avut cinci zile până la împlinirea vârstei de treizeci de ani de la începutul slujirii Sale și că a murit și a înviat în „ziua” profetică 5 la sfârșitul slujirii Sale.

Astfel, Mesia era cât se poate de APROAPE de treizeci de ani, dar încă nu avea cel puțin treizeci de ani.

Luca 3:23

Isus avea aproape treizeci de ani când a început să învețe pe norod

LUCRAREA LUI MESIA – LUCA 3:1

Luca ne oferă un detaliu cronologic suplimentar și extrem de util.

Luca a declarat că Mesia a fost botezat „în al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar” (Luca 3:1).

Deci, când a fost al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar?

Tiberiu preia domnia deplină după ce Augustus moare în anul 14 e.n. Acest lucru ar plasa începutul slujirii lui Mesia în anul 28 e.n. iar El ar fi avut treizeci și doi de ani, ceea ce nu este chiar APROXIMATIV treizeci de ani. 28 e.n. este în conflict cu toate dovezile pe care le-am analizat până acum cu privire la lucrarea lui Mesia începând cu anul 26 e.n.

Din fericire, această diferență de doi ani este ușor de explicat și este susținută de dovezi arheologice. După ce a preluat domnia deplină în anul 14 e.n., Tiberiu a început să bată primele sale monede și să se refere la acel an, 14 e.n., ca al doilea an al domniei sale, nu anul urcării sale pe tron.

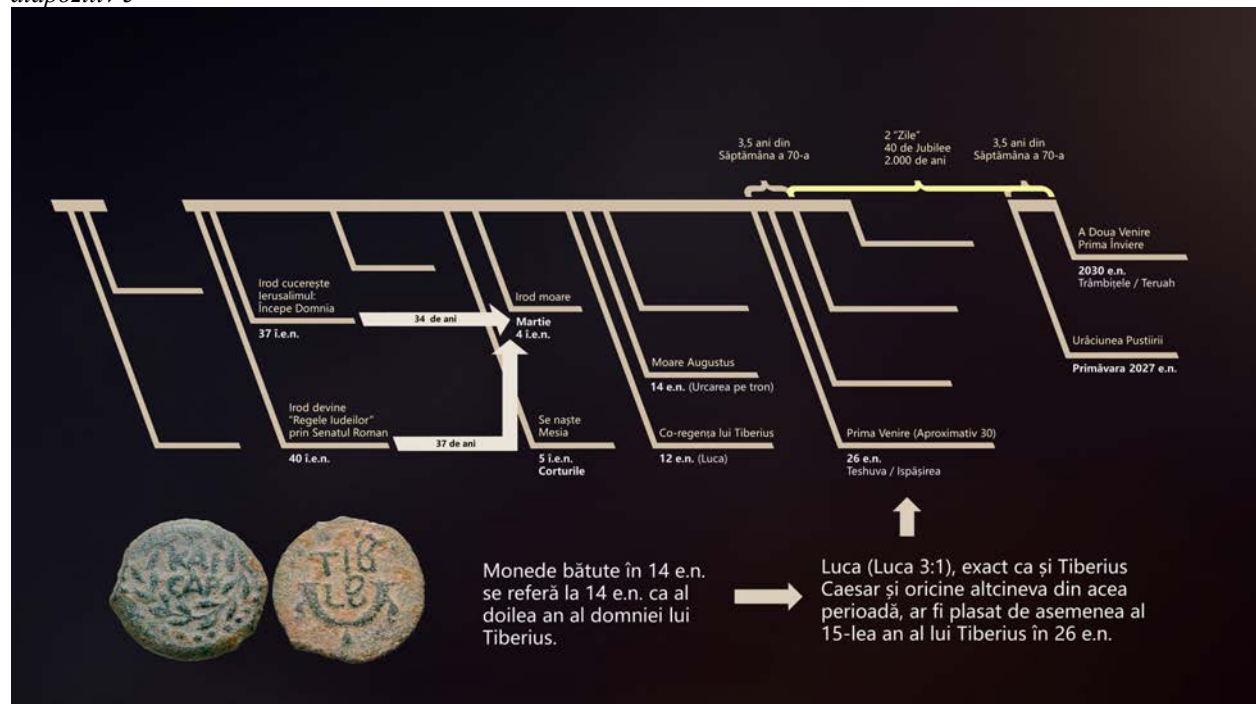
Atunci când Tiberiu a dobândit puterea, în acea perioadă, era uzual să se menționeze o domnie mai lungă decât dacă ar fi început în anul 14 e.n., deoarece aceasta este ceea ce însuși Tiberiu a promulgat. Aceasta înseamnă că Luca ar fi adoptat aceeași cronologie ca cea declarată de Tiberius. Alternativa ar fi fost ca Luca să se opună direct lui Tiberius în socoteala domniei lui. Luca nu ar fi avut niciun motiv să-l contrazică pe Tiberius și, de fapt, ar fi fost periculos să o facă.

Așadar, de ce Tiberius părea să-și umfle domnia cu exact doi ani, așa cum demonstrează baterea acestor monede?

Augustus Cezar s-a îmbolnăvit grav și a început imediat să-l pregătească pe Tiberiu să preia domnia. În anul 12 e.n., Tiberiu era numit co-regent împreună cu Augustus. Augustus a murit în august 14 e.n., iar Tiberius îl numește imediat pe Gratus ca prefect al Iudeii pentru a-l înlocui pe Rufus, care fusese numit de Augustus, iar în același an

Gratus deja bate monede cu imaginea lui Tiberius Caesar care au inscripția LB, adică al doilea an al domniei lui Tiberiu Cezar.

diapozitiv 5

Principalul punct este acesta. Tiberiu dorea ca domnia lui să fie socotită din anul 12 e.n., începând cu coregența sa cu Augustus, nu din 14 e.n. după moartea lui Augustus, chiar dacă mult mai târziu nu toată lumea a socotit după dorințele lui Tiberiu Cezar, mai ales nu fiecare istoric de mai târziu. Când interpretăm anii de domnie, trebuie să facem acest lucru mai degrabă ca un cetățean din interiorul imperiului, ca Luca, decât ca un istoric care se uită din afara imperiului. Luca locuia în mijlocul acestei 'scheme de marketing' a anilor de domnie ai lui Tiberius și nu ar fi avut niciun motiv să-l contrazică Tiberius.

Astfel, potrivit lui Luca, și chiar lui Tiberiu Cezar însuși, începutul celui de-al 15-lea an al domniei lui Tiberiu Cezar ar fi fost în anul 26 e.n. și astfel este de acord cu și susține toate dovezile pe care le-am analizat până acum cu privire la începutul slujirii lui Mesia.

LUCRAREA LUI MESIA – TERTULIAN

Tertulian, născut în 145 e.n., este cunoscut în istorie ca părintele teologiei latine, deoarece a fost primul conducător al credinței care să-și scrie operele în latină. Cea mai mare parte a scrierilor sale au fost în apărarea creștinismului împotriva persecuției externe sau ereziei din interior. El a avut o influență enormă și o mare parte din această influență poate fi văzută și astăzi.

Tertulian a declarat că „*Domnul a fost descoperit încă din al doisprezecelea an al lui Tiberiu Cezar*”.

Acest lucru este în aparent contrast cu Luca care a spus „*În al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar*”.

În mod clar, Luca și Tertulian calculează în mod diferit începutul domniei lui Tiberius Cezar. Istoricul atent ar observa că această discrepantă aparentă de exact doi ani atunci când se folosește „metoda anului calendaristic al

urcării la tron (ascensiunii)” este exact de aceeași durată cu coregența lui Tiberius Caesar cu Augustus Caesar. E doar o coincidență? Probabil nu.

Înțelegem că Luca a calculat al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar în același mod în care Tiberiu Cezar și-a promulgat domnia, care ar fi plasat al 15-lea an în anul 26 e.n.

Este bine înțeles că nu există o metodă prescrisă pentru datarea împăraților. Au fost o varietate de metode folosite pentru a socoti domniile conducătorilor în antichitate. Documentele istorice precizează rareori în mod explicit ce metodă folosesc, și trebuie să fie corelate cu indicii contextuale. Se pare că Tertulian folosește metoda „anului calendaristic al urcării la tron”.

Deoarece monarhii mor rareori în ultima zi a anului calendaristic, noul monarh va fi confirmat, dar „anul 1” al domniei noului monarh nu va fi luată în considerare până la noul an calendaristic (ori de câte ori acesta era cazul pentru o anumită cultură). Avantajul acestui sistem este că un anumit an calendaristic va fi întotdeauna identificat numai cu un singur monarh -- anume, oricine domnea în prima zi calendaristică a anului respectiv.

Augustus a murit în anul 14 e.n.

Deci, potrivit lui Tertulian, anul parțial al 14 e.n. ar fi fost considerat anul urcării la tron al lui Tiberiu și ultimul an al lui Augustus, iar anul 15 e.n. ar fi fost anul 1 și așa mai departe.

Astfel, potrivit lui Tertulian și în acord cu Luca, slujirea lui Mesia ar fi început și în anul 26 e.n.

Diferența dintre Tertulian și socoteala domniei a lui Luca ar trebui să fie de așteptat. Luca a trăit pe vremea lui Tiberius Cezar dar Tertulian nu. Dacă Tertulian a stabilit anul de ascensiune al lui Tiberius Caesar pe înregistrări vechi de peste 100 de ani ale morții lui Augustus Caesar și nu știa de campania de 'marketing' a lui Tiberius Caesar care include anii săi de coregență, așa cum demonstrează monedele bătute, atunci ar fi de așteptat ca Tertulian să folosească 15 e.n. și nu 12 e.n. ca începutul domniei lui Tiberiu Cezar.

În acest fel, *atât Luca, cât și Tertulian sunt de acord că slujirea lui Mesia a început în anul 26 e.n*

LUCRAREA LUI MESIA – RECONSTRUCȚIA TEMPLULUI

Potrivit lui Josephus Flavius, Irod cel Mare a început să construiască templul Ierusalimului în al optsprezecelea an al domniei sale. Domnia lui Irod cel Mare, conform lui Josephus, a început în 37 î.e.n. când Ierusalimul a fost capturat, după cum arată scrierile. Există mai multe moduri de a înțelege acest lucru, iar pentru cei interesați vor fi utile următoarele referințe.

Douăzeci și șapte de ani de la Pompei la Irod

107 ani înainte de căderea Templului

Și al șaptelea an al lui Irod

Astfel, al optsprezecelea an al domniei lui Irod a fost în anul 20 î.e.n. folosind calculul urcării la tron.

Conform mărturiei evreilor, așa cum este consemnată în Ioan 2:20, când Mesia a participat la primul Paște din slujirea Lui publică, ni se spune că templul fusese în curs de construire timp de patruzeci și șase de ani. Patruzeci și șase ani după 20 î.e.n. este anul 27 e.n. Astfel, anul 27 e.n. ar fi anul primului Paște al lui Mesia după începerea slujirii Lui. Prin urmare, începutul slujirii lui Mesia ar fi fost în toamna anului 26 e.n.

Astfel, până acum, îi avem pe Luca, Tertulian și Josephus cu toții de acord că slujirea lui Mesia a început în anul 26 e.n.

Avem vreo dovadă despre când a murit Mesia?

LUCRAREA LUI MESIA – 40 DE ANI DE ACTIVITĂȚI CIUDATE ÎN TEMPLU

În scrierile evreiești antice, putem găsi mai mulți martori care sunt de acord cu anul exact în care a murit Mesia.

”Cu patruzeci de ani înainte de distrugerea Templului, lumina vestică s-a stins, fâșia purpurie a rămas purpurie, și sorțul pentru Domnul a venit întotdeauna în mâna stângă. Închideau porțile Templului noaptea și se trezeau dimineața și le găseau larg deschise.”

Talmudul babilonian spune:

”Rabinii noștri ne-au învățat: În ultimii patruzeci de ani înainte de distrugerea Templului, sorțul nu a venit în mâna dreaptă; nici fâșia de culoare purpurie nu a devenit albă; nici lumina vestică cea mai puternică nu strălucea; iar ușile de la Hekel se deschideau singure.”

Deci, ce înseamnă mai exact asta?

Aceasta face referire la o practică din Ziua Ispășirii, în care Marele Preot trebuia să prezinte doi țapi înaintea Domnului. Apoi, el arunca la sorți caprele pentru a determina care va fi oferit Domnului și care va fi dus în pustie ca țap ispășitor. Țapul peste care a căzut sorțul Domnului a fost adus ca jertfă pentru păcat.

Erau șanse egale ca sorțul Domnului să apară în mâna dreaptă.

Cu toate acestea, începând cu anul 30 e.n., conform scrierilor tradiționale evreiești, timp de patruzeci de ani înainte de distrugerea templului, sorțul „pentru Domnul” a apărut doar în mâna stângă a preotului. Șansele ca acest lucru să se întâmple sunt puțin peste 1 la 1 trilion.

După cum vă puteți aștepta, din punct de vedere statistic, acest lucru este practic imposibil.

Desigur, aceasta a șocat preoțimea și a făcut obiectul multor discuții. Aceasta a fost o problemă atât de importantă încât a fost documentată în mai multe moduri. Singurul lucru pe care îl știau era că ceva era serios diferit în jertfa din Ziua Ispășirii.

Ceva foarte profund spiritual s-a întâmplat în anul 30 e.n., legat în mod special de sacrificii și templu și starea spirituală a evreului înaintea lui Dumnezeu.

În epistola către Evrei, care se concentrează pe jertfa din Ziua Ispășirii, aflăm că ceea ce Mesia a realizat pe cruce a provocat apariția tuturor acestor evenimente ciudate.

Distrugerea Templului în anul 70 e.n. a făcut ca aceste evenimente să înceteze. Având în vedere că aceste evenimente au durat 40 de ani atunci știm că aceste evenimente au început în anul 30 e.n.

Astfel, după cum probabil ghiciți deja, în anul 30 e.n., Mesia a murit pe cruce.

Dar mai sunt și alte indicii.

Deși doi sau trei martori stabilesc o chestiune, dorim să aducem mai mulți martori la masă în legătură cu anul 30 e.n.

Următoarea minune, pe care autoritățile evreiești antice au recunoscut-o, a fost că ușile Templului s-au deschis de la sine în fiecare noapte.

Timp de 40 de ani, acesta a fost cazul, începând cu anul 30 e.n.

Autoritatea principală evreiască din acea vreme, Yohanan ben Zakkai, a declarat că acesta era un semn al pieirii iminente, și că Templul însuși va fi distrus.

Talmudul din Ierusalim spune:

'Rabban Yohanan Ben Zakkai i-a spus Templului: 'O, Templu, de ce ne sperii? Știm că vei ajunge distrus. Căci s-a spus: „Deschide-ți ușile, Libanule, ca focul să-ți mistuie cedrii”.'

Yohanan Ben Zakkai a fost liderul comunității evreiești în perioada care a urmat distrugerii Templului în anul 70 e.n., când guvernul evreiesc a fost transferat la Jamnia, la aproximativ treizeci de mile vest de Ierusalim.

Următoarea minune a fost că cea mai importantă lampă din cele șapte sfeșnice Menorah din Templu s-a stins și nu a mai strălucit.

În fiecare noapte timp de 40 de ani (peste 12.500 de nopți la rând), lampa principală a sfeșnicului Templului, menorah, s-a stins din propria voință — indiferent de încercările și măsurile de precauție pe care le-au luat preoții pentru a se proteja împotriva acestui eveniment!

Earnest Martin afirmă:

De fapt, ni se spune în Talmud că la amurg lămpile care erau neaprinse în timpul zilei (cele patru lămpi din mijloc rămân neaprinse, în timp ce cele două lămpi de est rămâneau în mod normal aprinse în timpul zilei) urmau să fie reaprinse de la flăcările lămpii de vest (care era o lampă care trebuia să rămână aprinsă tot timpul – era ca flacăra "eternă" pe care o vedem astăzi la unele monumente naționale) . . .

Această „lampa de vest” trebuia să fie ținută aprinsă în permanență. Din acest motiv, preoții păstrau rezervoare suplimentare de ulei de măsline și alte instrumente disponibile pentru a se asigura că „lampa de vest” (în toate situațiile) va rămâne aprinsă. Dar ce s-a întâmplat în cei patruzeci de ani chiar din anul în care Mesia a spus că Templul fizic va fi distrus? În fiecare noapte timp de patruzeci de ani lampa de vest s-a stins, și asta în ciuda faptului că preoții pregăteau în fiecare seară într-un mod special lampa de vest, astfel încât să rămână aprinsă în mod constant toată noaptea!

Din nou, șansele ca lampa să se stingă continuu sunt astronomice. Se întâmpla ceva ieșit din comun.

„Lumina” Menorei – reprezentând contactul cu Dumnezeu, Duhul Său și Prezența Sa – a fost acum îndepărtată. Această demonstrație specială a avut loc începând cu răstignirea lui Mesia...

Și acum, cel mai interesant eveniment documentat scris în istoria evreiască care s-a observat începând din anul 30 e.n., anul morții lui Mesia, până în 70 e.n., distrugerea templului.

„și mai departe s-a învățat: „Cu patruzeci de ani înainte de distrugerea Templului, firul stacojiu nu a mai devenit alb, ci a rămas roșu.”

Acest miracol se referă la fâșia purpurie sau pâzna legată de țapul Azazel. O porțiune din această pâznă roșie a fost, deasemenea, îndepărtată de la țap și legată de ușa Templului.

În fiecare an, pâzna roșie de pe ușa Templului devenea albă ca și cum ar semnifica că o altă Zi a Ispășirii a fost acceptată de Domnul.

Acest eveniment anual a avut loc până în anul 30 e.n. când pâzna a rămas apoi purpurie în fiecare an până la vremea distrugerii templului.

Acest lucru a provocat fără îndoială multă agitație și consternare în rândul evreilor.

Această practică tradițională este legată de faptul că Israelul își mărturisea păcatele și plasa în mod ceremonial păcatul acestei națiuni asupra țapului Azazel. Păcatul era apoi îndepărtat prin moartea acestui țap. Păcatul era reprezentat de culoarea roșie a pânzei, culoarea sângelui.

Dar pânza a rămas purpurie – adică păcatele lui Israel nu au fost iertate și „s-au făcut albe”.

După cum a spus Dumnezeu lui Israel prin profetul Isaia:

Isaia 1:18

*Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul.
De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul,
se vor face albe ca zăpada;
de vor fi roșii ca purpura,
se vor face ca lâna.:*

Indicația clară este că întreaga comunitate evreiască pierduse atenția Domnului în legătură cu ceva care a avut loc în anul 30 e.n.

Singurul lucru care ar avea sens este anul morții lui Mesia și respingerea lui Mesia de către conducerea evreiască.

Cu privire la fâșia purpurie din Ziua Ispășirii – deși nu este menționată în Scripturi și cu mult înainte de 30 e.n.— în timpul celor 40 de ani când Simon cel Drept a fost Mare Preot, un fir purpuriu care a fost asociat cu persoana lui devenea întotdeauna albă când intra în Sfânta Sfintelor din Templu.

Oamenii au observat acest lucru.

Deasemenea, ei au remarcat că „sorțul DOMNULUI” (sorțul alb) a apărut timp de 40 de ani consecutivi în timpul preoției lui Simon. Au observat că „sorțul” cules de preoți după Simon ar fi fost uneori în mâna stângă și alteori în mâna dreaptă și că firul purpuriu se albea uneori, iar alteori nu.

Evreii au ajuns să creadă că, dacă firul purpuriu devine alb, Dumnezeu a aprobat ritualurile Zilei Ispășirii și că Israelul putea fi asigurat că Dumnezeu le-a iertat păcatele.

Dar după 30 e.n., conform mai multor martori și relatări, firul purpuriu nu a mai devenit alb niciodată timp de 40 de ani, ducând în cele din urmă la distrugerea Templului și la încetarea tuturor ritualurilor Templului!

Astfel, miercuri, 5 aprilie 30 e.n., 14 a lunii I ebraice, ziua jertfei Paștilor, conducerea evreilor l-a respins pe Mesia Yeshua. Apoi El S-a oferit ca sacrificiu, în consecință înlocuind moartea noastră cu moartea Lui, iar astfel moartea ”trece peste” noi.

Prin aceasta, potrivit autorului epistolei către Evrei, Mesia se arată pe Sine ca sacrificiul din Ziua Ispășirii, în timp ce crimele lui Baraba l-au făcut țapul ispășitor profetizat care urma să fie eliberat.

Dar spre deosebire de sacrificiile Templului sau evenimentele din Ziua Ispășirii, așa cum a fost deja detaliat, unde păcatul este acoperit doar pentru un timp, sacrificiul mesianic îl acoperă pentru totdeauna.

Au fost exact 40 de zile de Ispășire între moartea și învierea lui Mesia în anul 30 e.n. până la distrugerea templului în anul 70 e.n. Acești patruzeci de ani, desigur, sunt, deasemenea, legați de tradiționalele patruzeci de zile de pocăință, sau teshuva, care se încheie în Ziua Ispășirii. Acest lucru înseamnă, deasemenea, că profetic, Dumnezeu a cerut pocăință, sau teșuva, din partea evreilor în acești patruzeci de ani care au început cu respingerea lor față de Mesia. Desigur, știm că pocăința lor nu a avut loc și, în consecință, templul a fost distrus, consolidându-se și mai mult respingerea de către Dumnezeu a sacrificiilor și a ofrandelor oferite de Casa lui Iuda din cauza statutului de pedeapsă aplicat lor.

După cum este dezvăluit în „Profeția Anilor de Pedeapsă” din Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic– Partea 2, Casa lui Iuda, sau evreii, nu au primit ispășire din cauza respingerii lui Mesia Yeshua în anul 30 e.n., și-au început astfel anii de pedeapsă, așa cum a fost profetizat de Ezechiel 4.

Această perioadă de pedeapsă pentru Casa lui Iuda este planificată să expire în 2030, iar perioada de pedeapsă pentru Casa lui Israel, o cronologie independentă, este, deasemenea, planificată să expire în 2030. Ambele aceste

date de expirare sunt deasemenea, la 2 zile, 40 de jubileuri sau 2.000 de ani depărtare de moartea și învierea lui Mesia, care, ca și întoarcerea Lui, este în concordanță cu intervalul de două zile profetizat menționat de mai multe ori în profeția biblică. Acest lucru, desigur, este, mai departe, dovada că Mesia a murit în anul 30 e.n., ca 2030 minus 2 zile sau 2.000 de ani, este de fapt anul 30 e.n.

Astfel, nu numai că îi avem pe Luca, Tertulian și Josephus cu toți de acord că slujirea lui Mesia a început în 26 e.n., dar acum avem și incredibil de puternice și multiple mărturii evreiești antice că moartea și învierea lui Mesia au avut loc în anul 30 e.n.

Aceste mărturii evreiești străvechi, de la mai mulți martori, au dezvăluit fără intenție anul morții lui Mesia. Poate mai important, respingerea lor continuă a lui Mesia face ca mărturia lor să fie, în mod convenabil, imparțială, deci mai demnă de încredere și, în ciuda tuturor intenției evreilor de a-L respinge pe Mesia, demonstrează de fapt că El a fost într-adevăr Mesia cel prorocit.

Din Ziua Ispășirii din 26 e.n. până la Paștele din 30 e.n. sunt de 3,5 ani. Această cronologie de 3,5 ani de la prima venire a lui Mesia până când a fost „nimicit” și efectul asupra sacrificiilor și ofrandelor va fi, deasemenea, important mai târziu, pe măsură ce vom revizui profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9 în această prezentare.

LUCRAREA LUI MESIA – EUSEBIU

Eusebiu din Cezarea este cunoscut drept „părintele istoriei bisericii”. El a fost primul care a scris o istorie „cuprinzătoare” a bisericii primare.

Eusebiu a afirmat că Mesia a suferit „în al 19-lea an al domniei lui Tiberiu”.

Se pare că Eusebiu a calculat adecvat începutul domniei lui Tiberiu Cezar, exact în același mod ca Luca. Astfel, anul morții lui Mesia, potrivit lui Eusebiu, ar fi anul 30 e.n.

În rezumat, iată dovezile disponibile cronologic:

Josephus afirmă că Irod a murit la 37 de ani după ce a fost numit rege al evreilor de către Senatul roman și 34 de ani după ce cucerește Ierusalimul și își începe domnia, punând moartea lui Irod în anul 4 î.e.n. Josephus ne informează că Irod a murit chiar înainte de Paște. Ni se mai spune că a avut loc o eclipsă de lună cu puțin timp înainte de moartea lui Irod. Acest eveniment plasează moartea lui Irod în martie 4 î.e.n.

Moartea lui Irod în anul 4 î.e.n. și paralela profetică a lui Moise sugerează că Mesia s-a născut în toamna lui 5 î.e.n. Limbajul descriptiv, conexiunile profetice și circumstanțele din jurul nașterii lui Mesia sugerează că El s-a născut în prima zi a Sărbătorii profetice mesianice a Corturilor.

Luca 3:1 plasează începutul slujirii lui Mesia în anul 26 e.n., la 15 ani de la începutul co-regenței lui Tiberiu Cezar cu Augustus Cezar. Augustus Cezar moare în anul 14 e.n., făcând acest an anul ascensiunii lui Tiberius Caesar.

Tertulian plasează, deasemenea, începutul slujirii lui Mesia în anul 26 e.n., fiind 12 ani începând cu primul an întreg al lui Tiberiu Cezar, folosind „metoda calendarului urcării la tron” pentru numărarea anilor de domnie.

Josephus și Ioan 2:20 plasează primul Paște al lui Mesia în anul 27 e.n., la 46 de ani după ce Irod a început construcția templului, care avea să facă și începutul lucrării lui Mesia în anul 26 e.n.

Acest lucru l-ar face pe Mesia fie de 29, fie de 30 de ani la începutul slujirii Sale, în funcție de luna în care S-a născut și în ce lună a început slujirea în anul 26 e.n.

Luca 3:23 afirmă că Mesia avea APROXIMATIV 30 de ani la începutul slujirii Sale. Întrucât cerința tradițională era ca un rabin să aibă 30 de ani, iar multiplele cazuri de prefigurare profetică, deasemenea, sugerează că Mesia ar trebui să aibă 30 de ani, se pare că Luca sublinia că Mesia era foarte apropiat de 30, dar nu încă de 30.

Descoperim că Mesia a postit 40 de zile și 40 de nopți în pustie. Se pare că ar fi putut fi în aceleași 40 de zile ale perioadei teshuva, care se încheie în Yom Kippur, Ziua Ispășirii. Teshuva înseamnă „pocăință”, ceea ce ar putea explica de ce Ioan predica pocăința chiar înainte ca Mesia să postească 40 de zile și 40 de nopți în pustie.

Luca 3:3

Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor

Dacă Mesia s-a născut în prima zi a Corturilor, atunci asta înseamnă că Mesia nu a avut decât cinci zile până la 30 de ani la începutul slujirii Lui din Ziua Ispășirii, ceea ce explică de ce Luca nu a putut spune că Mesia avea 30 de ani, dar cu siguranță putea spune și a și spus că avea APROAPE 30 de ani.

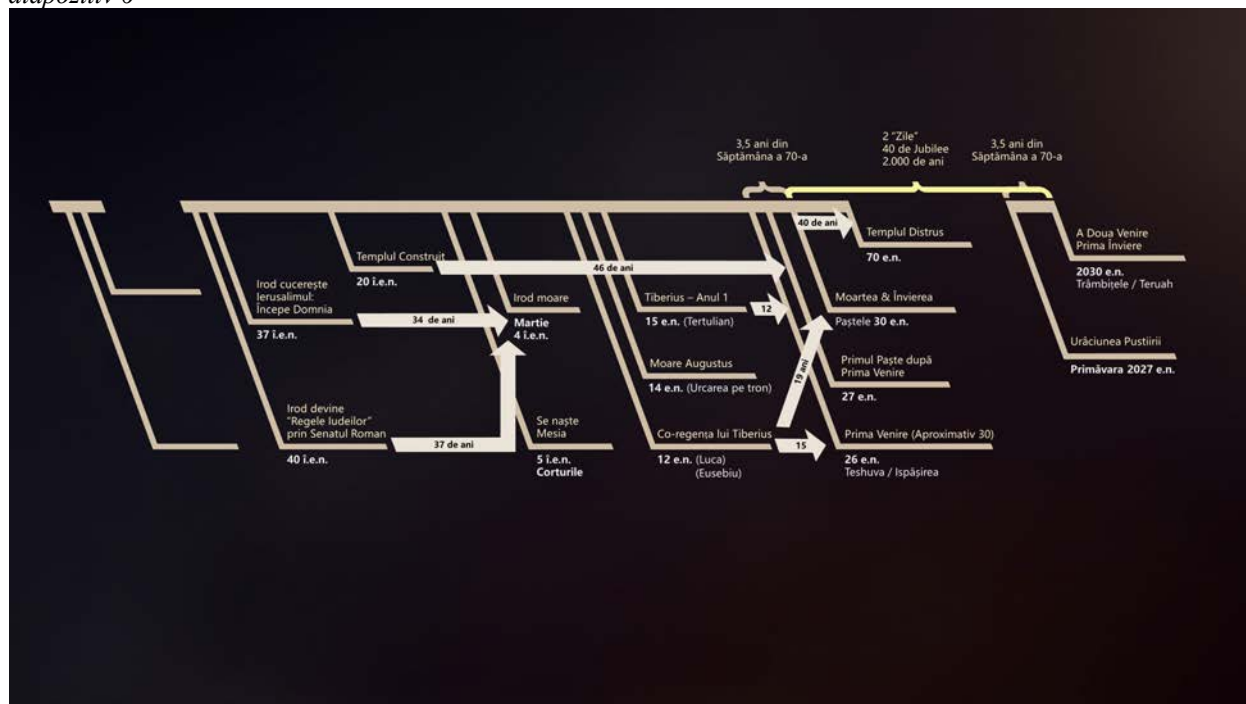
Eusebiu a afirmat că moartea lui Mesia a avut loc în al 19-lea an al lui Tiberiu Cezar, adică în anul 30 e.n.

Cei 40 de ani ai celor patru minuni ale templului care s-au încheiat la distrugerea templului în anul 70 e.n. confirmă, deasemenea, că moartea lui Mesia a avut loc în anul 30 e.n.

Astfel, Mesia s-a născut în mod clar în anul 5 î.e.n. și probabil s-a născut în prima zi a Sărbătorii Corturilor. Cu acordul copleșitor al mai multor dovezi convergente, nu putem decât să concluzionăm că începutul slujirii lui Mesia a fost în Ziua Ispășirii din 26 e.n. și a durat până la moartea Lui de Paște din 30 e.n., având o durată de 3,5 ani.

Acest lucru ne aduce la Luca 4, începutul slujirii lui Mesia, și aici lucrurile încep să devină cu adevărat interesante.

diapozitiv 6

Acest lucru ne aduce la Luca 4, începutul slujirii lui Mesia, și aici lucrurile încep să devină cu adevărat interesante.

LUCRAREA LUI MESIA – LUCA 4

Într-un an jubiliar, ar trebui să aibă loc două evenimente.

În Leviticul 25:13 găsim prima cerință pentru primul Jubileu. Anume, pământul este restituit fiecăruia dintre cele 12 triburi.

Leviticul 25:13

În anul acesta de veselie, fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui.

Aceasta este și o profeție mesianică. Când Mesia se va întoarce, ne va aduce pe toți în țară, inclusiv pe cei "altoiți" dintre neamuri.

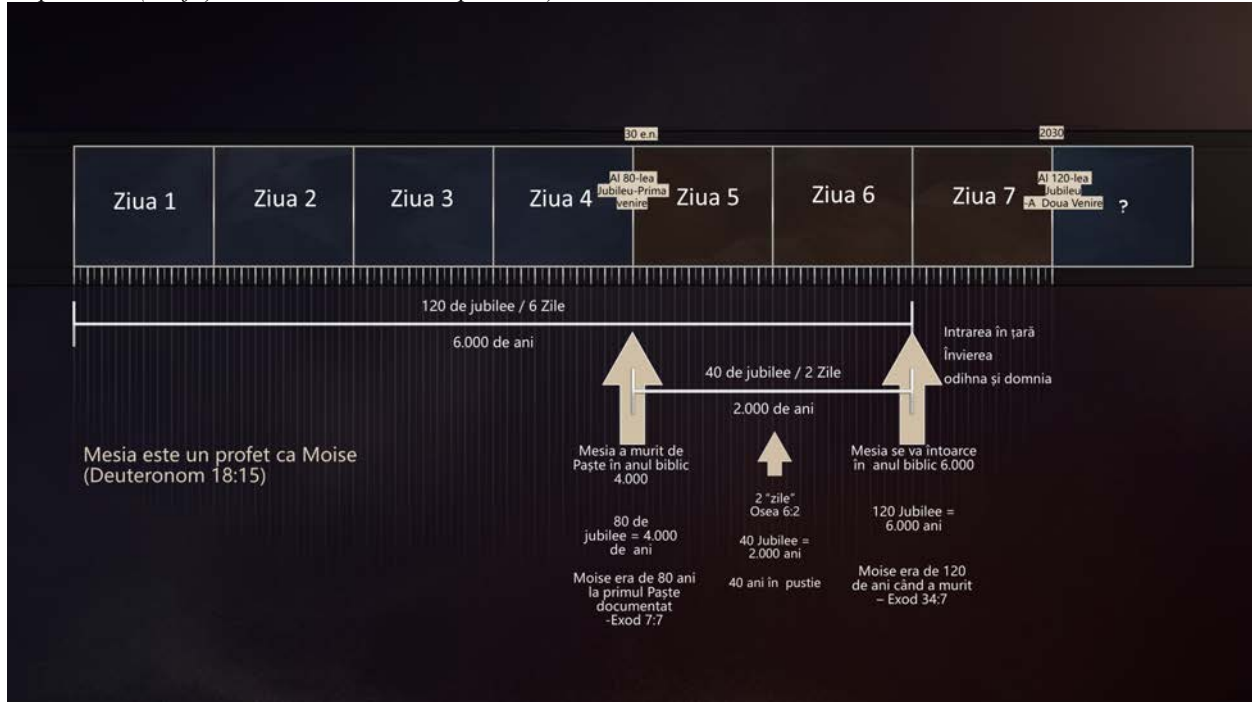
Ezechiel 47:21-23

Tara aceasta o veți împărți între voi, după semințiile lui Israel. O veți împărți însă ca moștenire prin sorți între voi și între străinii care vor locui în mijlocul vostru, acei străini care vor naște copii în mijlocul vostru. **Pe aceștia îi veți privi ca pe niște băștinași între copiii lui Israel.** Ei să aibă moștenirea prin sorți împreună cu voi între semințiile lui Israel. **Străinului îi veți da moștenirea lui în seminția în care va locui,** zice Domnul Dumnezeu.

Când Mesia se va întoarce, țara ne va fi înapoiată și toți se vor stabili în seminția lor și în pământul alocat seminției respective. Pentru aceia dintre noi care nu avem un trib, adică altoiți din neamuri, indiferent de partea din țară în care ne stabilim, acela devine tribul nostru și vom fi ca nativii născuți acolo.

Această cerință profetică mesianică specială nu a fost încă îndeplinită de Mesia. După cum a dezvăluit „Profeția Exodul” din partea 1 a acestei serii, aceasta se va împlini în cel de-al 120-lea Jubileu, care este anul biblic 6.000.

diapozitiv 7 (Profeția Exodul – a se vedea partea 1)

Acest lucru, desigur, trebuia înțeles profetic prin faptul că ni se spune că Moise avea 120 de ani când a murit și apoi Iosua, sau Yeshua în ebraică, a dus poporul lui Dumnezeu în țară.

În Leviticul 25:40 găsim a doua cerință a unui an jubiliar. Adică servitorii urmează să fie eliberați în anul jubiliar. Și aceasta este o profeție mesianică.

Leviticul 25:40

Ci să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un venetic; să stea în slujba ta până la anul de veselie.

Conform „Profeției Exodului” menționată mai sus, Mesia trebuia să îndeplinească această cerință jubiliară eliberându-ne de moartea veșnică de Paște în al 80-lea an jubiliar, care a fost și anul biblic 4.000. Desigur, acest lucru trebuia să fie înțeles profetic prin faptul că ni se spune că Moise avea 80 de ani în momentul în care poporul lui Dumnezeu au fost salvați de la moarte prin Paște și, apoi, eliberați din sclavia Egiptului. Mesia a îndeplinit această cerință profetică mesianică la timp.

Romani 8:2

În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

Galateni 5:1

Hristos ne-a eliberat ca să fim liberi. Rămâneți dar tari și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei.

Cum și când a îndeplinit Mesia cerința de eliberare a Jubileului profetic?

Chiar la începutul slujirii lui Mesia, pe care am identificat-o ca fiind Ziua Ispășirii în anul 26 e.n., El de fapt ne-a spus că va îndeplini cerința de eliberare a Jubileului profetic și exact cât Îi va lua ca să o realizeze.

Ziua Ispășirii este ziua în care este anunțat an jubiliar care începe.

Leviticul 25:9-10

În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în Ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră și să sfințiți astfel anul al cincizecilea. Să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie (jubileu); fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare dintre voi să se întoarcă în familia lui.

La începutul slujirii lui Mesia, despre care am arătat că era probabil în Ziua Ispășirii, Mesia, la fel, anunță Jubileul care urmează și semnificația lui profetică mesianică pentru prima Lui venire.

Luca 4:16-21

Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut. Și după obiceiul Lui, a mers la sinagogă în Ziua Sabatului și S-a ridicat să citească. Și I S-a dat sulul profetului Isaia. A derulat sulul și a găsit locul unde a fost scris:

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc celor săraci o veste bună. El M-a trimis să vestesc captivilor libertatea și orbilor redarea vederii, să eliberez pe cei asupriți, ca să vestească anul binefacerii Domnului.

Și a rulat sulul și l-a dat înapoi servitorului și S-a așezat. Și ochii tuturor în sinagogă erau ațintiți asupra Lui. Și a început să le spună: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în auzul vostru.

Trebuie menționat că aceasta este prima dată când Mesia menționează că a fost uns. Asta este ceea ce înseamnă Mesia sau Mashiach în ebraică. Mashiach înseamnă „uns”.

Aceasta înseamnă că tocmai în acest moment și pentru prima dată Mesia se prezintă, ca Mesia, ca „unsul” profetizat, care urma să vină la începutul celei de-a 69-a săptămâni de ani, adică după 483 de ani.

Daniel 9:25b

Până la Unsul (Mesia), Prințul, sunt șapte săptămâni și șizeci și două de săptămâni;

Cronologia de 3,5 ani a lui Mesia începe aici, la încheierea exactă a celei de-a 69-a săptămâni și la începutul celei de-a 70-a săptămâni. Acest lucru va fi extrem de important pe măsură ce vom revizui profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9 mai târziu în această prezentare.

Deocamdată, trebuie să se înțeleagă că aici, în Luca 4, Mesia proclamă că libertatea va fi prima Lui împlinire profetică a anului Jubileu. Mesia va proclama acum, în formă ascunsă, anul exact în care această eliberare va avea loc. Vom dezvălui cum face exact asta într-un moment.

Ca o notă secundară interesantă, Mesia citea din Isaia 61. De fapt, El S-a oprit la mijlocul propoziției cu privire la această profeție, împărțind această profeție în jumătate. Dacă ar fi continuat, ar fi citit și:

„și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; pentru a mângâia pe toți cei ce plâng”

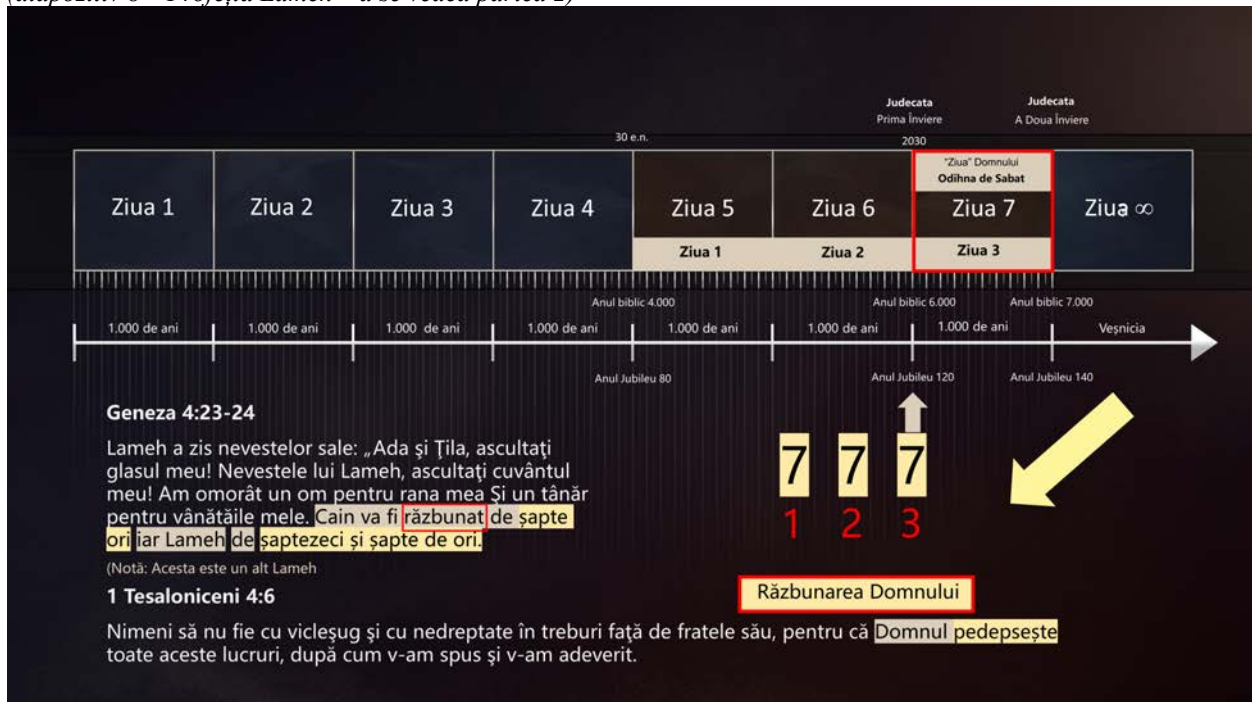
Potrivit „Profeției Exodului”, cerința profetică a eliberării urmează să fie îndeplinită în al 80-lea Jubileu, care este anul biblic 4.000. Mesia a încetat să citească la mijlocul propoziției și nu a continuat profeția despre ziua răzbunării.

De ce?

De ce s-ar întrerupe cronologia profeției la mijlocul propoziției? Ce înseamnă asta?

După cum este dezvăluit în Profeția Lameh din partea 2 a acestei serii, ziua răzbunării Dumnezeului nostru nu este în al 80-lea an jubiliar și an biblic 4.000 ci este în schimb în al 120-lea an jubiliar, care este anul biblic 6.000.

(diapozitiv 8 – Profetia Lameh – a se vedea partea 2)

Chiar dacă aceste două profeții se găsesc în aceeași propoziție, Mesia S-a întrerupt în mod intenționat citind profeția.

De ce?

Pentru că viitoarea „zi a răzbunării” nu trebuia să fie împlinită profetic în același an cu anul eliberării și Mesia știa că va exista un decalaj profetic în cronologia mesianică, un decalaj de 2.000 de ani mai precis. Vom vedea chiar și acest decalaj de 2.000 de ani prezentându-se în cele 70 de săptămâni din Daniel 9.

Oricum, prin lectura lui Mesia din Isaia 61, trebuie să înțelegem că profeția eliberării trebuia să fie împlinită la prima Sa venire, iar profeția „zilei răzbunării” urma să se împlinească la a doua venire.

Aceasta este una dintre multele dovezi care demonstrează că profeția, chiar dacă se găsește în aceeași propoziție, poate fi împlinită la mii de ani distanță, deoarece, evident, Ziua Răzbunării Domnului nu a avut loc încă și nici nu ar trebui să fi avut loc.

Punctul principal din Isaia 61 și, mai important, ceea ce dorea Mesia să evidențieze din Isaia 61, este modul în care anul jertfei lui Mesia se corelează cu anul eliberării care împlinește una din cele două cerințe profetice ale Jubileului.

Luca 4:18-20

El M-a trimis să vestesc captivilor libertatea

și orbilor redarea vederii,

să eliberez pe cei asupriți,

ca să vestească anul binefacerii Domnului.

Și a rulat sulul și l-a dat înapoi servitorului și S-a așezat. Și ochii tuturor în sinagogă erau ațintiți asupra Lui. Și a început să le spună: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în auzul vostru.”

A fost anul 26 e.n. un an jubiliar? Unii sugerează că această ipoteză s-a bazat pe cuvintele lui Mesia de mai sus, deoarece El îl citează pe Isaia la începutul slujirii Sale. Mesia spune chiar mai departe: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în auzul vostru.”

Dar când ni s-a dat libertatea?

Acesta este contextul care ne oferă cheia cronologică pentru anul jubiliar de care am amintit. Ni s-a dat libertatea la începutul slujirii sau la sfârșitul slujirii lui Mesia?

Modul în care răspundem la această întrebare determină răspunsul la momentul anului jubiliar precizat.

Nu am fost eliberați din robia păcatului și a morții până la moartea și învierea lui Mesia în anul 30 e.n., 3.5 ani mai târziu.

Astfel, Luca 4 nu poate fi împlinirea jubiliară a libertății în cel de-al 80-lea Jubileu, ci pur și simplu proclamarea împlinirii viitoare.

În timp ce Mesia a afirmat că „Astăzi această Scriptură s-a împlinit în auzul vostru”, ceea ce El a împlinit a fost proclamarea libertății pe care o vom primi prin moartea și învierea Lui. Proclamația este o declarație a ceea ce urmează, nu a ceea ce a și venit. Mesia a proclamat anul în care vom primi împlinirea profetică a Jubileului, respectiv libertatea.

Deci, când avea să vină? Când a fost acest an jubiliar al libertății?

Anul 30 e.n., 3.5 ani mai târziu, a fost anul morții și învierii lui Mesia și anul în care am fost eliberați de legea păcatului și a morții.

Autorul epistolei către Evrei afirmă aceeași concluzie ca și Mesia, vorbind despre jertfa lui Mesia.

Evrei 9:22

Într-adevăr, sub lege aproape totul este purificat cu sânge și fără vărsare de sânge nu există nicio iertare a păcatelor [Jubileu].

Cuvântul grecesc aphasis este cuvântul tradus prin „iertarea păcatelor” în ESV. Aphas este același cuvânt folosit pentru Jubileu în versiunea greacă antică a Vechiului Testament, Septuaginta. Nu există un cuvânt grecesc pentru păcate prezent în acest text. S-ar putea citi literalmente după cum urmează:

Evrei 9:22

Într-adevăr, sub lege aproape totul este purificat cu sânge și fără vărsare de sânge nu există niciun Jubileu.

Jertfa lui Mesia a fost cea care ne-a oferit eliberarea de păcat și moarte (Romani 8:2). Eliberarea de păcat și moarte este prima împlinire profetică a Profeteiei Jubileului. Mesia a murit și a înviat într-un an jubiliar, al 80-lea Jubileu, pentru a îndeplini primele elemente profetice ale Profeteiei Jubileului. Acest lucru s-a întâmplat la sfârșitul lucrării lui Mesia, la moartea Sa, nu la începutul lucrării Sale. Aceasta este întregul merit al crucii.

Deci, cum a proclamat Mesia anul binefacerii Domnului în Luca 4? Când ne-a spus Mesia când că ne va da libertate?

Trebuie doar să continuăm să citim.

Luca 4:25-27

*Dar adevărat vă spun că erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când cerurile au fost închise timp de **trei ani și șase luni**, și o foamete mare a venit peste toată țara și **Ilie nu a fost trimis la niciunul din ei, ci numai către Sarepta**, în țara Sidonului, către o femeie văduvă. Și au fost mulți leproși în Israel pe vremea profetului Elisei și **niciunul dintre ei nu a fost curățit, ci numai Naaman Sirianul**.*

După ce Mesia proclamă împlinirea profetică a libertății într-un an jubiliar viitor, întrebarea atunci este când? Când se va întâmpla asta?

Aici Mesia face o referire criptică la Ilie, atrage atenția în mod intenționat și specific asupra a 3,5 ani și leagă cei 3,5 ani de văduva din Sarepta.

De ce?

Ce legătură are asta cu ceva? Ce legătură are aceasta cu moartea și învierea lui Mesia într-un an jubiliar care ne dă eliberare de păcat și moarte?

Mesajul clar și evident al lui Mesia din cuvintele Sale este că poporul lui Dumnezeu are o istorie de încăpățănare și refuză să creadă.

Când cei din sinagogă au auzit cuvintele lui Mesia, mesajul a fost primit clar și au reacționat cu mânie, chiar încercând să-L omoare. În esență, furia lor l-a dovedit punctul de vedere.

Luca 4:28-30

*Când au auzit aceste lucruri, **toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie**. Și s-au ridicat și l-au scos afară din cetate și l-au dus pe vârful dealului pe care era zidit orașul lor; astfel încât **să-L poată arunca pe stâncă**. Dar trecând El prin mijlocul lor; a plecat.*

În furia lor pasională, ei au ratat o importantă legătură cronologică tematică din cuvintele lui Mesia, cu excepția cazului în care trebuie să credem că cuvintele lui Mesia au fost pur și simplu o coincidență contextuală.

În mesajul său ascuns, Mesia leagă în mod strălucit proclamarea Sa anterioară a viitorului Jubileu cu momentul exact în care poporul lui Dumnezeu va fi „eliberat” de robia păcatului și a morții. Cu alte cuvinte, chiar aici, Mesia ne-a spus exact când vor avea loc moartea și învierea Sa și, astfel, a proclamat momentul exact de când avea să îplinească aspectul libertății din Jubileul profetic.

Făcând referire la văduva din Sarepta, Mesia spunea de fapt cum și când ne va elibera ... prin moartea și învierea Sa în a treia zi, mesaj care a fost dat în contextul celor 3,5 ani ai secetei lui Ilie. Pentru a găsi povestea la care se referă Mesia, trebuie să ne întoarcem la 1 Împărați.

1 Împărați 17:17-24

*După aceasta, fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. Și boala lui era atât de gravă încât nu mai era suflare în el. Și ea a zis lui Ilie: „Ce ai tu împotriva mea, omule al lui Dumnezeu? Tu ai venit la mine ca **să-mi aduc aminte de păcatul meu** și să provoc **moartea fiului meu!**” Iar el i-a spus: „**Dă-mi pe fiul tău**”. Și l-a luat din brațele ei și l-a dus sus în camera de sus, unde stătea el și l-a culcat pe propriul său pat. Și a strigat către Domnul: „Doamne, Dumnezeul meu, ai adus nenorocire chiar și asupra văduvei cu care*

locuiesc, prinuciderea fiului ei?” Apoi el s-a întins peste copil de trei ori și a strigat către Domnul: „Doamne, Dumnezeul meu, lasă viața copilului să vină din nou în el”. Și Domnul a ascultat glasul lui Ilie. Și viața copilului a venit din nou în el și a înviat. Și Ilie a luat copilul și l-a coborât din camera de sus în casă și l-a dat la mamei lui. Și Ilie a zis: „Iată, fiul tău trăiește”. Și femeia i-a zis lui Ilie: „Acum știu că ești un om al lui Dumnezeu și că cuvântul Domnului din gura ta este adevăr.”

Ilie a înviat fiul și este legat de numărul trei și de păcatul nostru. Ar trebui să sune familiar.

Luca 24:46

și le-a zis: „Așa este scris ca Hristos să sufere și să învie a treia zi din morți

Te-ai întrebat vreodată unde este profetizat în Scriptură că Fiul lui Dumnezeu va învia a treia zi? Nu există nicio profecție explicită care să spună direct ceea ce pretinde Luca.

Cu toate acestea, conform lui Luca, este scris în scripturi. Dar unde este scris? Este scris doar pentru cei care au ochi să vadă și urechi să audă.

Este ascuns în tipare profetice ca acesta. Așa funcționează majoritatea profeciilor în Biblie, așa cum am arătat în celelalte 52 de profecții care detaliază calendarul macro-messianic pentru prima și a doua venire în partea 1 și partea 2.

Cele mai multe profecții din Biblie nu sunt spuse în mod explicit, ci ascunse în moduri ca acesta, spre consternarea și confuzia celor mulți. Acest lucru este intenționat, astfel încât numai cei înțelepți vor ști când ar trebui să știe, iar cei răi vor fi surprinși de ceea ce urmează.

De exemplu, Mesia știa că șederea lui Iona trei zile și trei nopți în marele pește era o profecție mesianică pentru El care va sta în mormânt trei zile și trei nopți.

De unde a știut asta?

El știa asta deoarece modelele biblice sunt profecții biblice și majoritatea profeciilor biblice sunt modele biblice. Până când acest fapt este înțeles și aplicat, orice student al escatologiei biblice se află într-un dezavantaj sever și jenant.

Înțelegeți?

În Luca 4 și versetele aferente din 1 Împărați 17, în Ziua Ispășirii, ni se spune că va dura 3,5 ani pentru ca Mesia să fie crucificat și să moară pentru ”amintirea păcatelor”, iar în a treia zi va fi readus înapoi la viață.

În prima zi a lucrării Sale, El ne-a spus cât va dura lucrarea Lui și exact cât va dura.

Nu este uimitor?

O altă legătură interesantă este că Mesia a spus acest lucru în Ziua Ispășirii, care este, de fapt, ziua care este ziua „amintirii păcatelor” conform Torei, legea lui Dumnezeu.

Mesia a spus toate acestea în Ziua Ispășirii din 26 e.n. Doar 3,5 ani mai târziu, la fel de precis prezis, Fiul a murit și a înviat a treia zi.

Acesta este momentul împlinirii primei părți a Jubileului... libertatea.

Dar Mesia nu se oprește aici. El ne dă mult mai mult.

El ne dă și momentul împlinirii celei de-a doua părți a Jubileului, când noi ne întoarcem în țară.

Cum face El asta?

El conectează cei 3,5 ani contextuali cu Naaman. Ce s-a întâmplat exact cu Naaman?

Referirea lui Mesia la Naaman ne readuce la 2 Împărați.

2 Împărați 5:14

Deci s-a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu și carnea lui s-a făcut iarăși precum carnea unui copil mic și el a fost curățat.

Ce înseamnă acest lucru?

Naaman a fost „vindecat” pe un „șapte” în „Iordan”.

Mesia declară că va mai fi o perioadă de 3,5 ani și vom fi înviați și vom trece peste Iordan ca să intrăm în țara promisă. Știm deja acest lucru, deoarece multe alte profeții din această serie au dezvăluit acest lucru. De aceea vremurile sfârșitului au o lungime de 3,5 ani, așa cum se vede în mod special în Cartea lui Daniel și Apocalipsa și se încheie cu întoarcerea lui Mesia, prima înviere și intrarea noastră în țară.

Astfel, în Luca 4, Mesia ne oferă două micro-cronologii mesianice separate, proclamând o perioadă de 3,5 ani care ar cuprinde lucrarea Lui, ducând la moartea și învierea Lui, dându-ne libertatea și împlinind astfel primul element profetic al Jubileului. Mesia a spus acest lucru în toamna anului 26 e.n. și 3,5 ani mai târziu a fost Paștele din anul 30 e.n., în care totul s-a împlinit exact așa cum El a dezvăluit în formă ascunsă.

Ceea ce s-a dovedit adevărat în primii 3,5 ani în formă ascunsă trebuie să fie valabil și pentru conexiunea cu a doua serie de 3,5 ani care este, de asemenea, în formă ascunsă.

Mesia a mai declarat și o a doua perioadă de 3,5 ani care se va încheia în a 7-a zi, anul biblic 6.000, când vom trece Iordanul în țara făgăduinței după înviere, împlinind al doilea și ultimul element profetic al Jubileului. Este de așteptat să înceapă în primăvara anului 2027 și 3,5 ani mai târziu este Ziua Trâmbițelor în 2030.

(diapozitiv 9)

Unde a găsit Mesia aceste două perioade separate de 3,5 ani ale cronologiei mesianice în profeție? Pot fi găsite în mai multe locuri, totuși, cea mai evidentă profeție se găsește în Daniel 9, cunoscută și sub numele de cele 70 de săptămâni ale lui Daniel.

LUCRAREA LUI MESIA – A 70-A SĂPTĂMÂNĂ A LUI DANIEL

Daniel 9 conține una dintre cele mai profunde profeții mesianice din toată Scriptura și este prefațată de una dintre cele mai remarcabile rugăciuni pe care omul s-ar fi rugat vreodată. Din păcate, profeția de 70 de săptămâni este, deasemenea, una dintre cele mai greșit înțelese profeții, în ciuda faptului că este unul dintre cele mai studiate capitole din Biblie.

Daniel 9 a fost scris în jurul anului 539 e.n., cu mult înainte de prima venire a lui Mesia. Daniel 9 nu numai că a prezis anul exact în care Mesia va fi uns, dar avem și fragmente din Daniel 9 care sunt, deasemenea, datate cu mult înainte de prima venire a lui Mesia, oferindu-ne astfel dovada profetică absolută a naturii divine a acestei profeții mesianice.

De exemplu, există un fragment care face referire la Daniel 9:25 în Peștera 11 din Qumran. Pergamentul se numește Melhisedec Documentul 11Q13 cu o dată de aproximativ 100 î.e.n., cu mult înainte de sosirea lui Mesia.

Daniel 9:25 ne oferă anul exact în care era așteptat să sosească Mesia și El a venit la timp. Dacă ați avut vreodată îndoieli cu privire la validitatea primei veniri a lui Mesia, Daniel 9 ar trebui să servească tocmai bine pentru a elimina astfel de îndoieli.

Înainte de a începe să discutăm despre profeția de 70 de săptămâni, trebuie să discutăm despre rugăciunea lui Daniel, deoarece este contextul legat de profeția de 70 de săptămâni.

Daniel 9:1-2 (NKJV)

*În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeenilor; în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuia să treacă **70 de ani pentru dărâmurile Ierusalimului**, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.*

Aici Daniel menționează că reflectă asupra celor 70 de ani de exil prescriși Casei lui Iuda. Daniel știe că se termină cei 70 de ani de exil. Daniel așteaptă ca atunci când cei 70 de ani de exil se vor sfârși, atunci pustiirea Ierusalimului să se termine și ea. De ce? Probabil din cauza:

Ieremia 29:10-14

*Căci așa vorbește Domnul: Când se vor împlini **șaptezeci de ani** pentru Babilon, te voi vizita și-ți voi împlini promisiunea Mea și **te voi aduce înapoi în acest loc**. Căci cunosc planurile pe care le am pentru voi, zice Domnul, planuri pentru bunăstare și nu pentru rău, pentru a-ți oferi un viitor și o speranță. Atunci mă vei chema și vei veni și Mă vei ruga și Eu te voi auzi. Mă vei căuta și Mă vei găsi când Mă vei căuta din toată inima. Voi fi găsit de tine, declară DOMNUL și vă voi întoarce averea și vă voi aduna din toate neamurile și din toate locurile în care am alungat, zice Domnul, și **te voi aduce înapoi în locul din care te-am trimis în exil**.*

*Dar iată ce zice Domnul: ‘De îndată ce vor trece **șaptezeci de ani ai Babilonului**, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi **făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta**. Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi’, zice Domnul, ‘gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima. Mă voi lăsa să fiu găsit de voi’, zice Domnul, ‘și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile în care v-am izgonit’, zice Domnul, ‘și **vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.**’*

În timp ce Dumnezeu promite că-Și va aduce poporul înapoi în țară, pustiirile nu s-au terminat încă. Daniel încă nu știi asta, dar este pe cale să o facă.

Asta ne duce la rugăciunea lui Daniel.

În interesul timpului, nu vom citi întreaga rugăciune, dar ne vom referi la ea cu scopul de a sublinia unele conexiuni contextuale critice. De exemplu, rugăciunea lui Daniel menționează în mod specific legământul, orașul Ierusalim, păcatul și nelegiuirea lui Israel, dreptatea lui Dumnezeu, nelegiuirea și sanctuarul. Toate acestea sunt menționate încă o dată ca parte a celor șase obiective ale celor 70 de săptămâni, răspunzând rugăciunii lui Daniel și conectând legământul menționat în Daniel 9:4 cu legământul care este întărit pentru o perioadă de șapte ani în Daniel 9:27.

Rugăciunea lui Daniel este interpretată prin vizita îngerului Gabriel.

Este interesant de observat că îngerul Gabriel este și cel care anunță viitoarea concepție a lui Mesia și concepția lui Ioan Botezătorul. Ioan Botezătorul este legat în mod critic de sosirea lui Mesia ca „unsul”, deoarece se întâmplă să fie persoana care îl unge pe Mesia și anunța venirea Lui. Într-o legătură fascinantă între concepția lui Mesia și Hanuka, vedem că Luca are grijă să noteze un moment important în legătură cu vizita lui Gabriel. Vedem că Gabriel a sosit în **luna a 6-a** și că Maria a rămas cu Elisabeta aproximativ **trei luni** înainte de a se întoarce acasă. Asta ar însemna că a ajuns acasă în luna a noua, care se întâmplă să fie aceeași lună pe care am stabilit-o mai devreme în prezentarea că Mesia a fost conceput în timpul lui Hanuka. Poate că este pur și simplu o coincidență, dar cu siguranță există un motiv pentru care Luca s-a simțit obligat să documenteze momentul în care Maria a sosit acasă în luna a noua, care se întâmplă să fie doar după ce Luca a menționat și vizita lui Gabriel care a anunțat concepția viitoare a lui Mesia.

Când a fost ultima dată când l-am văzut pe îngerul Gabriel în scripturi?

Poate că nu întâmplător, ultima oară când l-am văzut pe îngerul Gabriel a fost în Daniel 9:21, care tocmai s-a întâmplat să fie cel care a dat profeția de 70 de săptămâni care a anunțat exact când ar fi trebuit să ne așteptăm la venirea lui Mesia. Prin urmare, Gabriel este legat tematic de profeția care a declarat momentul primei veniri a lui Mesia care a durat 3,5 ani și de conceperea lui Mesia, validând în continuare faptul că Daniel 9 se dorește a fi o profeție mesianică a lui Mesia Yeshua.

În cele din urmă, singurul alt loc în care îl vedem pe Gabriel în scripturi nu este legat de profeția mesianică, ci este legat de un tip sau o prefigurare a antihristului final, în special profeția Epifaniilor lui Antioh din Daniel 8. Deasemenea, știm că a doua venire a lui Mesia este prefățată și de o altă perioadă de 3,5 ani care începe cu Urâciunea pustiirii adusă de către antihristul final.

Gabriel nu este asociat doar cu profeția celor 3,5 ani ai primei veniri a lui Mesia, ci și cu ultimii 3,5 ani profetici care conduc la a doua venire a lui Mesia. Acesta pare a fi rolul angelic al lui Gabriel și poate că nu este nerezonabil să considerăm că îl putem vedea din nou pe Gabriel când ne apropiem de a doua venire, la fel cum el a fost văzut chiar înainte de prima venire a lui Mesia. Se pare că singurul rol scriptural al lui Gabriel este cel de mesager pentru cele două veniri ale lui Mesia.

Acest lucru este, probabil, foarte potrivit din alt motiv.

Vom prezenta acum o legătură fascinantă a îngerului Gabriel cu Daniel 9:27. Acesta va fi convingător mai degrabă pentru cei care sunt deja familiarizați cu Daniel 9:27 și cred că Daniel 9:27 se referă la Antihrist.

Pentru cei care nu sunt familiarizați cu dezbaterile din Daniel 9:27, ceea ce vom dezvălui pe scurt aici va fi tratat mult mai în profunzime mai târziu în prezentare. Nu este necesar să înțelegeți nimic din toate acestea încă, ci veți înțelege mai târziu.

Numele ebraic Gabriel provine din verbul ebraic „gabar” care este cel mai important și cel mai greșit înțeles cuvânt găsit în Daniel 9:27 în legătură cu legământul respectiv.

Gabar înseamnă pur și simplu a întări. Astfel, ar trebui să se înțeleagă mai bine că legământul din Daniel 9:27 se referă la un legământ care urmează să fie întărit pe o perioadă de șapte ani.

Deoarece gabar înseamnă a întări, iar 'El' este cuvântul ebraic tradus ca Dumnezeu, numele ebraic Gabriel este înțeles ca însemnând „Dumnezeu este puterea mea” sau „Dumnezeu întărește”.

Observați cum Gabriel este numit în mod intenționat „Dumnezeu întărește” și, nu întâmplător, este îngerul ales pentru a duce un mesaj despre întărirea legământului timp de șapte ani.

Înțelege importanța acestui lucru. Vezi conexiunea dorită? Ce ne spune această legătură?

Acesta este Gabriel care răspunde la dezbateri înainte de începerea dezbaterii. Cine întărește legământul din Daniel 9:27, Dumnezeu sau un antihrist?

Numele îngerului Gabriel ne învață că Daniel 9:27 este despre întărirea legământului de către Dumnezeu, altfel ar trebui să presupunem că numele lui Gabriel, dat nouă în Daniel 9 este pur și simplu o coincidență confuză și fără legătură.

Daniel, în Daniel 9:4, se ruga pentru împlinirea legământului. În Daniel 9:27 ni se spune că același legământ va fi întărit timp de șapte ani, iar această profeție este dată de un înger al cărui nume înseamnă literal „Dumnezeu întărește.”

Gabriel apare doar încă o dată pentru a anunța concepția viitoare a lui Mesia, subliniindu-se rolul mesianic al lui Gabriel și începutul întăririi legământului.

Gabriel a fost numit perfect pentru acest rol, deoarece el a fost cel care a dat profeția din Daniel 9:27 cu privire la întărirea legământului timp de șapte ani de către Dumnezeu prin Mesia Yeshua.

După cum sa dezvăluit mai devreme, rolul lui Gabriel este legat tematic și profetic de cele două perioade mesianice de 3,5 ani care echivalează cu o întărire a legământului pentru un total de șapte ani.

Prin urmare, Dumnezeu este cel care întărește legământul, nu un Antihrist.

Aceasta a fost doar o introducere timpurie în dezbateri despre Daniel 9:27. Mai este mult mai mult de atăt. Amintiți-vă toate acestea când vom prezenta legătura mesianică cu Daniel 9:27, în ceea ce privește legământul, mai detaliat mai târziu în această prezentare.

Și acum, profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9.

Daniel 9:24a

"Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărâdelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.

Ni se spune că vor fi 70 de săptămâni pentru a finaliza această profeție. Această profeție vine pe urmele lui Daniel, recunoscând că cei 70 de ani de exil au aproape expirat. Cele 70 de săptămâni de ani sunt un răspuns la rugăciunea lui Daniel despre cei 70 de ani de exil. Sunt înrudite. Este de necontestat faptul că cei 70 de ani de exil au fost literalmente 70 de ani în calendarul biblic. Cele 70 de săptămâni, ca 70×7 , în context similar, ar fi fost, deasemenea, înțelese de Daniel ca fiind, literal, ani. Cele 70 de săptămâni, sau 70×7 , echivalează cu 490 de ani. Cei 490 de ani rezultați dintr-o înmulțire de șapte ori cei 70 de ani de exil ca pedeapsă vor fi importanți mai târziu.

Un an biblic poate varia de la aproximativ 353 de zile la aproximativ 385 de zile, în funcție de aplicarea corectă a modelelor ciclice ale soarelui, ca zile, lunii ca luni și stelelor ca ani.

Astfel, un an biblic nu este un număr prestabilit de zile. Aceasta este o neînțelegere comună și de înțeles a celor care nu au studiat și nu studiază Torah și care plasează o persoană într-o situație severă și aproape imposibilă pentru înțelegerea corectă a profeției biblice. Și câți știu că cel mai bun mod de a învăța ceva este să-l practici? E o lecție acolo undeva.

Un an biblic este ceea ce declară soarele, luna și stelele, ca martor ceresc, împreună cu sincronizarea *aviv*, ca martor pământesc. În istoria biblică, soarele, luna și stelele au produs în mod regulat ani de 360 de zile, așa cum s-a dovedit în timpul lui Noe, dar asta s-a schimbat după potop și/sau în timpul lui Ezechia.

Calendarul biblic se sincronizează întotdeauna cu ciclul solar anual. Trebuie să o facă sau sărbătoarea de toamnă va fi în cele din urmă primăvara, iar sărbătoarea primăverii va fi toamna, care sunt semne ale calendarului agricol și profetic.

Evident, Paștele nu poate avea loc iarna.

Trebuie să precizăm acest lucru, deoarece unora le place ca fiecare an din cele 70 de săptămâni ale lui Daniel 9 să fie egal cu 360 de zile, sau așa-numiții „ani profetici”, bazați pe o neînțelegere clară a modului de calcul al calendarului lui Dumnezeu. Pe o perioadă de 70 de ani, anii biblici ar avea o medie de puțin peste 365 de zile pe an, deoarece la fiecare câțiva ani există 13 luni pentru a se asigura că sărbătorile biblice rămân în anotimpurile lor. Apropo, această schimbare de la un ciclu solar de 360 de zile la unul de 365 de zile a fost probabil profetizat de cei 365 de ani ai lui Enoh, chiar înainte de potopul lui Noe.

Astfel putem ști cu certitudine că cele 70 de săptămâni ale lui Daniel nu pot folosi ani de 360 de zile, deoarece cei 70 de ani ai exilului în Babilon s-au bazat și ei pe ani biblici reali bazați pe observarea soarelui, lunii și stelelor. Nu putem avea o inconsecvență a celor 70 de ani de exil folosind anii biblici și profeția celor 70 de săptămâni folosind ani de 360 de zile în același capitol.

Ca o altă notă secundară, este interesant de observat că atunci când triburile lui Israel sunt enumerate în scripturi, uneori sunt 12 alteori 13. Această frecvență sau raport de apariție în scripturi este de aproximativ 2/3 pentru 12 și aproximativ 1/3 pentru 13, care este exact același raport pentru 12 sau 13 luni pe an biblic pe o perioadă de ani. De asemenea, trebuie remarcat faptul că au fost 12 ucenici, iar mai târziu a fost adăugat al 13-lea pentru a-l înlocui pe Iuda. Toate acestea sunt indicii profetice că, cel puțin o perioadă de timp, pot fi 12 sau 13 luni într-un an biblic. În cele din urmă, credem că soarele, luna și stelele vor produce din nou un calendar perfect de 12 luni și 360 de zile.

Vom acoperi mai multe probleme legate de aplicarea unui an de 360 de zile la cele 70 de săptămâni ale lui Daniel mai târziu în prezentare.

Daniel 9:24a

Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte pentru poporul tău și pentru cetatea ta sfântă, pentru a termina fărădelegile, pentru a pune un sfârșit păcatelor, pentru a face ispășire pentru nelegiuire, pentru a aduce neprihănirea veșnică, pentru a pecetlui viziunea și profeția și să-l ungă pe Cel Preasfânt.

Această profeție conține șase obiective care se leagă direct de Daniel, menționând deasemenea, orașul, poporul lui Dumnezeu, fărădelegile, păcatele, nelegiuirea, neprihănirea, profeția și sanctuarul în rugăciunea sa de mai devreme în același capitol.

Îndeplinirea viitoare a acestor șase obiective pare legată de venirea lui Mesia, care este subiectul versetului următor, versetul 25, și care conține un detaliu cronologic mesianic important.

Din păcate, Daniel 9:25 este destul de ambiguu în ebraică și a dus la două traduceri comune. Fiecare traducere încearcă să se ocupe de faptul că se menționează 7 săptămâni sau 49 de ani și 62 de săptămâni, sau 434 de ani.

O modalitate de a-l traduce este ca ESV (English Standard Version), care afirmă în versetul 25 că Mesia va sosi la șapte săptămâni sau patruzeci și nouă de ani și că va mai dura 62 de săptămâni sau 434 de ani pentru a reconstrui Ierusalimul.

Daniel 9:25

Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

Una dintre problemele cu acest verset este că afirmă că va mai dura 62 de săptămâni de ani, sau 434 de ani, pentru a reconstrui Ierusalimul fie după decret, fie după primele 7 săptămâni de ani sau 49 de ani. Cu siguranță nu a luat 434 de ani pentru a reconstrui Ierusalimul după ce a ieșit cuvântul pentru a restaura și a construi Ierusalimul, ceea ce ar trebui imediat să descalifice această traducere.

O altă problemă cu aceasta este că versetul 26 spune că Mesia va fi nimic după cele 62 de săptămâni de ani, sau 434 de ani, după ce a ajuns la 49 de ani. Deci, fie că Mesia este de așteptat să trăiască 385 de ani, fie există doi Mesia.

Deși este o posibilă interpretare că Daniel 9 se referă la doi Mesia diferiți, acea interpretare este puțin probabilă din cel puțin două motive.

1) Ar fi foarte ciudat să menționăm un mesia care sosește în versetul 25 și asta este tot ce face, pur și simplu nu face nimic de o importanță profetică notabilă și apoi chiar în versetul următor avem de-a face cu un alt mesia, fără legătură, care vine de nicăieri și pur și simplu moare. Fluxul logic al narațiunii celor doi mesia este, cel puțin, destul de incomodă.

2) Mai târziu în această prezentare vom dezvălui cum versetul 25 a prezis de fapt anul exact al ungerii lui Mesia Yeshua și anul exact în care va muri. Dacă asta nu este pur și simplu o coincidență absurdă, atunci cel mai logic este să considerăm că Mesia menționat în versetul 25 și versetul 26 sunt unul în același, ceea ce are sens și din perspectiva fluxului logic.

Astfel, celălalt mod de a traduce Daniel 9:25 este similar cu NKJV(New King James Version). Acest mod de a traduce Daniel 9:25 afirmă că vor fi 7 săptămâni și, deasemenea, 62 de săptămâni, apoi va sosi Mesia. Aceasta ar însemna 69 de săptămâni sau 483 ani până la sosirea lui Mesia.

Daniel 9:25

*Să știi dar și să înțelegi
că, de la darea poruncii
pentru zidirea din nou a Ierusalimului
până la Unsul (Mesia), la Cârmuitorul,
vor trece șapte săptămâni; și șaiszeci și două de săptămâni,
Piețele și gropile vor fi zidite din nou,
chiar în vremuri de strâmtorare.*

În acest fel, pentru a traduce Daniel 9:25, descoperim că un uns sau Mesia va apărea la a 69-a săptămână sau al 483-lea an. Mai târziu vom arăta cum acest lucru s-a întâmplat, de fapt, exact așa cum a cerut profeta.

Septuaginta, care este traducerea greacă a Vechiului Testament ebraic, traduce acest verset într-un mod similar. Această traducere este anterioară venirii lui Mesia în secolul I, astfel încât nu poate exista niciun argument de părtinire creștină în această traducere a lui Daniel 9:25.

Când se studia acest verset și această traducere în special, întrebarea a fost întotdeauna „De ce sunt cele 49 de ani și cele 62 de săptămâni separate în profetie?” „Ce sens are asta?”

Mențiunea „a restaura și a construi Ierusalimul” pare să se refere la primele 7 săptămâni sau 49 de ani. Precizează și că procesul de reconstrucție include reconstrucția străzii și a zidului. Vom dezvălui ce înseamnă asta în ebraică și cum a fost într-adevăr finalizat în exact 49 de ani, mai târziu în această prezentare.

După cum menționează rugăciunea lui Daniel, orașul Ierusalim și sanctuarul sunt în prezent pustii. Profetia de 70 de săptămâni afirmă că un cuvânt va ieși pentru a restaura și reconstrui Ierusalimul. Când acest decret iese, începe ceasul profetic de 69 de săptămâni, care ne duce la venirea lui Mesia.

Există patru decrete posibile:

- decretul lui Cyrus
- decretul lui Darius
- primul decret al lui Artaxerxes

- și al doilea decret al lui Artaxerxes

Ni se spune că vor fi 7 săptămâni și 62 de săptămâni, pentru un total de 69 de săptămâni, sau 483 de ani, până la un uns sau Mesia.

Astfel, exact la sfârșitul anului 483, trebuie să aibă loc unirea.

Știm că Mesia nu a fost uns până când nu a fost botezat și că Duhul Sfânt a coborât asupra lui. Mesia a spus asta în propriile sale cuvinte.

Luca 4:18a

Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns...

Deasemenea, ucenicii sunt de acord că prima venire a lui Mesia a început la botezul Lui.

Fapte 1:21-22

Deci unul dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul cât Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi, începând de la botezul lui Ioan până în ziua când a fost luat de la noi – unul dintre acești oameni trebuie să devină împreună cu noi un martor al învierii Lui.

Pe baza multitudinii de martori pe care deja i-am prezentat, știm deja că Mesia Yeshua a fost uns în toamna anului 26 e.n. În plus, în concordanță cu cerința din Daniel 9:25, știm deasemenea că Mesia a apărut ca „unsul” în toamna anului 26 e.n.

Dacă ar fi să scădem 483 de ani din toamna anului 26 e.n., ajungem la toamna anului 458 e.n. Acum putem verifica această dată cu patru decrete disponibile. Pentru ca decretul să fie valabil, nu trebuie doar să fie o potrivire cronologică cu 458 î.e.n. dar decretul trebuie să includă restaurarea și reconstruirea Ierusalimului.

Decretul lui Cyrus:

În 538-537 î.e.n., Cyrus a emis un decret în care a anunțat:

Ezra 1:2

Așa zice Cyrus, împăratul Persiei: Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-i construiesc o casă la Ierusalim.

Acest decret a permis evreilor să se întoarcă în Iudeea și să reconstruiască templul. Implicit, le-a permis și reconstruirea Ierusalimului. Dar nu vedem nicio dovadă în Scriptură că acest decret a „redat” Ierusalimul înapoi evreilor, astfel încât nu pare să le permită să se guverneze singuri conform Torah.

Încă erau conduși direct doar de legile persane. Din această cauză, așa cum era de așteptat, matematica nu este de acord cu profeția. 538 î.e.n. plus 483 de ani echivalează cu 55 î.e.n., ceea ce este incompatibil cu profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9.

Decretul lui Darius:

Ca răspuns la edictul lui Cyrus, evreii au început încet să se întoarcă, dar nu au reconstruit templul. Când Zorobabel și Iosua au început să reconstruiască templul la 17 ani după decretul lui Cyrus, ei au întâmpinat rezistență din partea samaritenilor, care s-au plâns autorităților persane. Acest lucru confirmă, deasemenea, că orașul era încă sub jurisdicție persană și nu a fost încă „restituit” evreilor. Ca răspuns, Darius a confirmat decretul lui Cyrus prin intermediul unui edict suplimentar în jurul anului 520 î.e.n. Decretul lui Darius menționează doar restaurarea templului și pur și simplu confirmă și accelerează ordinul lui Cyrus.

Încă o dată nu vedem nicio dovadă în Scriptură că acest decret a „restituit” Ierusalimul înapoi evreilor, astfel că nu pare să permită evreilor să se guverneze conform Torah.

Prin urmare, încă nu a „restituit” Ierusalimul.

Din această cauză, așa cum era de așteptat, matematica nu este de acord cu profeția. 520 î.e.n. plus 483 de ani echivalează cu 37 î.e.n., care este incompatibil cu profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9.

Primul decret al lui Artaxerxes:

Poate fi găsit în Ezra 7:12-26. Acesta a fost dat în al șaptelea an al domniei sale, respectiv între toamna anului 458 î.e.n. și toamna anului 457 î.e.n.

Primul decret al lui Artaxerxes a „restituit” pentru prima dată cetatea evreilor. Pentru prima dată în Scriptură, asistăm la stabilirea Torei ca parte a dreptului persan și a acordat evreilor autoritatea de a se guverna ei înșiși pe baza Legii lui Dumnezeu, redând astfel Ierusalimul înapoi poporului lui Dumnezeu, așa cum cer cele 70 de săptămâni din Daniel 9.

În timp ce evreii erau încă sub legea persană, și asta este ceea ce au făcut persanii, este prima dată când evreilor li se permite să se guverneze ei înșiși pe baza Torah, iar consecințele sunt, deasemenea, atribuite nerespectării legii lui Dumnezeu.

Ezra 7:26

Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului tău și legea împăratului să fie osândit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță.

Ezra a primit acest decret și observând semnificația lui specială, a plecat mai târziu la Ierusalim în prima zi a primei luni, care ar echivala cu începutul primăverii anului 457 î.e.n. în calendarul gregorian. A ajuns la Ierusalim exact două luni mai târziu. Având în vedere timpul necesar lui Ezra pentru a se pregăti pentru această călătorie lungă și tot ceea ce a implicat o astfel de călătorie, este de așteptat ca decretul să fi fost emis la începutul anului 7 al lui Artaxerxes, în toamna sau iarna anului 458 î.e.n.

Din această cauză, așa cum era de așteptat, matematica ESTE de acord cu profeția. Toamna anului 458 î.e.n. plus 483 de ani echivalează cu toamna anului 26 e.n., care este de acord cu profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9 și cu toți martorii istorici pe care i-am analizat până acum. Aceasta se potrivește exact cu timpul când Mesia a fost uns și când Și-a început lucrarea, așa cum a prezis Daniel 9:25.

(diapozitiv 10)

Unii sugerează că primul decret al lui Artaxerxes din 458 î.e.n. nu a fost decretul potrivit pentru că nu a autorizat concret reconstruirea Ierusalimului. Se susține că al doilea decret al lui Artaxerxes a fost primul care a autorizat reconstruirea Ierusalimului.

Cu toate acestea, știm că nu poate fi adevărat.

Decretele anterioare ale lui Cyrus, Darius și Artaxerxes, permițând evreilor să se întoarcă în Iuda, pentru a reconstrui templul și să se guverneze pe ei înșiși, le-a permis implicit evreilor să-și reconstruiască orașele.

Cu toate acestea, Neemia este cu siguranță principala persoană responsabilă pentru reconstrucția Ierusalimului DUPĂ primul decret al lui Artaxerxes.

Primul decret al lui Artaxerxes se potrivește mai bine descrierii din Daniel 9:25 decât cel de-al doilea, deoarece:

- 1) cronologic, este în acord cu mărturia antică cu privire la anul în care a apărut și a fost uns Mesia,
- 2) a „restituit” Ierusalimul drept capitala juridică pentru evrei, făcând legea lui Dumnezeu parte a guvernământului și
- 3) a autorizat implicit pe evrei să „reconstruiască” orașul, iar dovezile arheologice confirmă că reconstrucția a avut loc.

Al doilea decret al lui Artaxerxes:

În 444 î.e.n., Neemia, paharnicul lui Artaxerxes I, a primit un raport că „*zidul Ierusalimului este dărâmat, iar porțile lui sunt nimicite de foc.*” Apoi a cerut și a obținut permisiunea de la Artaxerxes să meargă la Ierusalim și să reconstruiască orașul.

Al doilea decret al lui Artaxerxes este descalificat în mai multe feluri.

Al doilea decret al lui Artaxerxes nu a „restituit” orașul deoarece:

- 1) primul său decret a făcut deja asta,
- 2) decretul nu spunea nimic despre dreptul evreilor de a se conduce pe ei înșiși și
- 3) s-a ocupat doar de construcția fizică a zidurilor orașului.

Astfel, nu există niciun motiv temeinic să considerăm că al doilea decret este începutul celor 70 de săptămâni din Daniel 9.

Din această cauză, așa cum era de așteptat, matematica nu este de acord cu profeția. 444 î.e.n. plus 483 de ani echivalează cu 40 e.n. și depășește slujirea și moartea lui Mesia cu cel puțin cinci ani, după aproape orice standard.

Având în vedere acest lucru, așa cum am menționat mai devreme, unii au ales să interpreteze cei 483 de ani ca ceea ce s-au numit „ani profetici”. Această metodă creativă ia fiecare dintre cei 483 de ani și îi înmulțește cu 360 de zile pentru a ajunge 173.880 de zile, ajungând la aproximativ 33 e.n. Se înțelege că acesta este prea târziu pentru a fi anul în care a fost Mesia uns și, deasemenea, anul în care a apărut Mesia, deci într-o încercare de a ignora acea cerință profetică a momentului ungerii lui Mesia, se spune de obicei că aceasta s-a împlinit prin intrarea triumfătoare (în Ierusalim-NT) a lui Mesia chiar înainte ca El să moară.

Valoarea acestui lucru este că permite un an rezonabil pentru moartea lui Mesia. Cu toate acestea, dincolo de faptul că acest decret nu este în concordanță cu Daniel 9:25, această metodă de numărare este încărcată cu un număr de probleme insurmontabile:

- 1) Mesia ar fi avut 32 sau 33 de ani la începutul slujirii sale. Asta nu este neapărat incompatibil cu Luca 3:23, dar este cu siguranță o potrivire mai puțin atrăgătoare, deoarece ar fi fost cu mult peste cei „aproximativ 30 de ani.”
- 2) Sunt trei ani mai puțin de la data pe care ne-o dă Josephus pentru primul an al Paștelui lui Mesia din 27 e.n., care pune începutul slujirii lui Mesia în anul 26 e.n. Nu există nicio modalitate de a împăca acest lucru și face mărturia lui Josephus este falsă.
- 3) Sunt trei ani mai puțin de la data pe care Luca 3:1 ne-o oferă pentru începutul slujirii lui Mesia în 26 e.n. Nu există nicio modalitate de a împăca acest lucru și face ca cronologia lui Luca să fie falsă.
- 4) Sunt trei ani mai puțin de la data pe care Tertulian ne-a oferit-o pentru începutul slujirii lui Mesia în 26 e.n. Nu există nicio modalitate de a împăca acest lucru și face ca cronologia lui Tertulian să fie falsă.
- 5) Sunt trei ani distanță de la data pe care Eusebiu ne-o oferă pentru moartea lui Mesia în anul 30 e.n. Nu este nicio modalitate de a împăca acest lucru și îl face pe Eusebiu să fie mincinos.
- 6) Face ca toată mărturia evreiască despre cei 40 de ani de activitate ciudată a templului care s-au încheiat în 70 e.n. și care astfel, arată că moartea lui Mesia a survenit în anul 30 e.n., este falsă. Nu există nicio modalitate de a împăca acest lucru.
- 7) Profeția din Daniel 9 afirmă că un uns va apărea la încheierea a 69 de săptămâni sau 483 de ani. Când ajungem în anul 33 e.n., Mesia a fost uns și a apărut cu ani mai devreme indiferent de perspectiva cronologică. Ceea ce înseamnă că, interpretarea celor 483 de ani ca „ani profetici” ne aduce aproape de intrarea triumfală a lui Mesia în Ierusalim, dar asta a fost doar cu câteva zile înainte de moartea Sa. Cu alte cuvinte, acesta a fost sfârșitul lucrării Sale. În contrast, implicația din Daniel 9:25 este că slujirea lui Mesia va începe la sfârșitul primilor 483 de ani, când a devenit uns. După propriile Cuvinte ale lui Mesia, lucrarea Lui a început cu aproximativ trei ani mai devreme, când a fost „uns”.

Am dezvoltat deja modul în care Mesia a declarat în Luca 4 că a ajuns la „ungerea” Lui după botez. Si ucenicii sunt de acord. Mesia nu a venit la intrarea triumfală, ci a venit la timpul botezului Său.

Fapte 1:21-22

*Deci unul dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul cât **Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi, începând de la botezul lui Ioan până în ziua când a fost luat de la noi – unul dintre acești oameni trebuie să devină împreună cu noi un martor al învierii Lui.***

- 8) În sfârșit, și așa cum a fost deja descris mai devreme în prezentare, a fost clar înțeles de Daniel că cei 70 de ani de exil în Babilon menționați în Daniel 9 sunt ani biblici literali, ceea ce este legat tematic de cele 70 de săptămâni de ani menționate și în Daniel 9. N-ar avea sens ca cei 70 de ani să fie literal anii biblici, în timp ce cele 70 de săptămâni aferente sunt dintr-o dată așa-numiții ani profetici de 360 de zile. Oricine ar aștepta coerență în metoda de numărare pentru ambele profeții, mai ales că așa ar fi fost deasemenea, așteptările lui Daniel.

Acum că am stabilit punctul de pornire al celor 70 de săptămâni ale lui Daniel ca fiind 458 î.e.n. și am validat cu toți martorii antici disponibili că Mesia a sosit într-adevăr la timp în anul 26 e.n., putem dezvoltă importanța primelor 7 săptămâni sau 49 de ani ai profeției de 70 de săptămâni.

Daniel 9:25

*Să știi dar și să înțelegi
că, de la darea poruncii pentru
zidirea din nou a Ierusalimului
până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul,
vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șizeci și două de săptămâni,
străzile și zidul le vor fi zidite din nou,
chiar și în vremuri de strâmtorare.*

De ce cei 49 de ani și cele 62 de săptămâni sunt separate în profeție?

Mențiunea „a restitui și a reconstrui Ierusalimul” pare să se refere la primele 7 săptămâni sau 49 de ani. Astfel, a indicat că procesul de reconstrucție include reconstrucția străzii și a zidului. I s-a adus la cunoștință lui Neemia că zidul trebuia reparat.

Neemia 1:3

*Și mi-au zis: „Rămășița de acolo, în provincie, care a supraviețuit exilului, este în mare necaz și rușine.
Zidul Ierusalimului este dărâmat și porțile lui sunt distruse de foc.*

Înainte de a cere permisiunea regelui de a reconstrui zidurile Ierusalimului, Neemia s-a rugat, iar Dumnezeu i-a îndeplinit cererea. În timp ce părăsea Babilonul, a întâlnit niște bărbați arabi care l-au batjocorit pentru ceea ce urma să facă.

Răspunsul lui Neemia a dovedit că în acel moment Neemia își asuma responsabilitatea pentru continuarea reconstruirii Ierusalimului.

Neemia 2:20

Atunci le-am răspuns: „Dumnezeul cerurilor ne va face să prosperăm, iar noi, slujitorii Lui, ne vom ridica și vom zidi, dar voi nu aveți nicio parte, niciun drept, nicio pretenție în Ierusalim.

Neemia și lucrătorii săi s-au confruntat cu multe provocări similare, în concordanță cu profeția care spunea că strada și zidul vor fi reconstruite „**chiar și în vremuri de strâmtorare**” și într-adevăr așa a fost. În ciuda provocărilor, zidul a fost reconstruit într-un timp uimitor.

Neemia 6:15

Astfel zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.

Zidul a fost terminat în jurul anului 444 î.Hr. Faptul că Daniel 9:25 se concentrează pe un zid care este reconstruit ca o parte critică a reconstruirii Ierusalimului și, deasemenea, faptul că Neemia a preluat acest proces în timpul documentat ca "vremuri supărătoare" pare să indice că va deveni rolul lui Neemia de a termina această perioadă de 49 de ani de reconstrucție, după primul decret al lui Artaxerxes.

În mod evident, reconstruirea Ierusalimului este mai mult decât ziduri și un șanț, dar cine să spună când se va termina?

De unde știm când s-a încheiat procesul de reconstrucție de 49 de ani?

Dacă era responsabilitatea lui Neemia să ducă la bun sfârșit reconstrucția, atunci cu siguranță se va termina când Neemia moare.

Nu ar fi uimitor dacă am descoperi că Neemia moare la exact 49 de ani după decret?

Nu se știe nimic despre când și unde a murit Neemia. Cert este însă că nu mai era guvernator în 407 î.e.n., căci la acea vreme, conform scrisorii aramaice scrise de la Elephantine către preoții din Ierusalim, Bagohi ocupa poziția de guvernator al Iudeii în locul lui Neemia.

Unul dintre ultimele acte ale guvernării lui Neemia a fost alungarea unuia dintre fiii lui Ioiada, fiul lui Eliașib, pentru că devenise ginerele lui Sanbalat, guvernatorul Samariei.

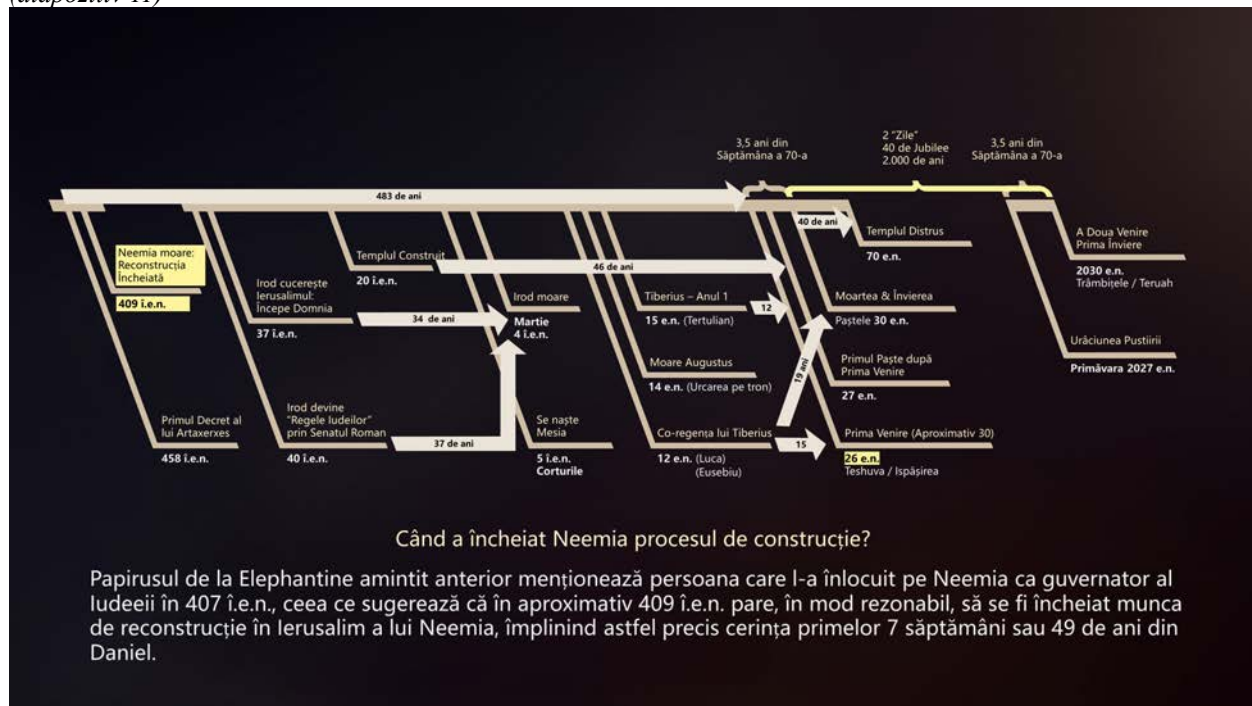
Deoarece acest Ioiada a fost tatăl lui Iohanen (Neemia 12:22), care, conform papirusului aramaic, era mare preot în 407 î.e.n., iar conform lui Josephus (*Ant.*, XI, viii.1) a fost mare preot în timp ce Bagohi era general în armata lui Artaxerxes, este sigur că Neemia nu mai era în acest moment la putere, sugerând în mod rezonabil că Neemia murise până atunci.

Din moment ce decretul de reconstruire și restaurare a Ierusalimului a fost emis în 458 î.e.n., 49 de ani mai târziu avea să fie 409 î.e.n.

Finalizarea lucrării de reconstrucție a Ierusalimului de către Neemia este probabil dezvoltarea semnificativă care a avut loc în 409 î.e.n.

Papirusurile Elefantine menționate mai sus precizează omul care l-a înlocuit pe Neemia ca guvernator al lui Iuda în 407 î.e.n., indicând că aproximativ 409 î.e.n. poate să fi fost în mod rezonabil anul terminării de către Neemia a lucrării de reconstrucție a Ierusalimului, îndeplinind astfel exact cerințele inițiale de 7 săptămâni sau 49 de ani ale profeției celor 70 de săptămâni ale lui Daniel.

(diapozitiv 11)

Acum putem trece la versetul 26 în care ni se spune că acest Mesia care va veni va fi „nimicit”.

Daniel 9:26 (NKJV)

*Și după cele șaizeci și două de săptămâni
Mesia va fi nimicit, dar nu pentru Sine*

Din punct de vedere ebraic, a fi „nimicit” este o chestiune foarte serioasă. Însemna să fii fără protecție, fără influență, fără provizii și fără Dumnezeu. Adesea a însemnat moartea și, cu siguranță, a făcut-o în acest caz.

Matei 20:28

Căci Fiul Omului nu a venit să fie slujit, ci să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.

Dar CÂND trebuia să fie „nimicit” Mesia? CÂND în săptămâna a 70-a trebuia să moară Mesia?

În concordanță cu profeția din Daniel 9:25, Mesia a apărut și a fost uns la încheierea celei de-a 69-a săptămână sau după 483 de ani care a avut loc în anul 26 e.n.

Daniel 9:26 afirmă că Mesia va fi „nimicit” DUPĂ cele șaizeci și două de săptămâni.

Și exact asta s-a întâmplat. Ni se spune că Mesia este nimicit după a 62-a săptămână. A 62-a săptămână urmează după primele 7 săptămâni. Astfel, Mesia este nimicit după a 69-a săptămână, ca $7 + 62 = 69$. După a 69-a săptămână este săptămâna 70, deoarece, evident, săptămâna 70 vine DUPĂ săptămâna 69. Prin urmare, Mesia este nimicit sau moare în timpul săptămânii a 70-a.

De ce este acest lucru important? Ce legătură are moartea lui Mesia cu profeția de 70 de săptămâni? Ceea ce vom descoperi, și nu ar trebui să fie o surpriză, este că moartea și învierea lui Mesia sunt literalmente piesa centrală a săptămânii 70.

În momentul arătării și ungerii lui Mesia în anul 26 e.n., șaizeci și nouă de săptămâni au expirat. Începutul anului 26 e.n. ne lasă cu exact o săptămână sau șapte ani pentru a finaliza toate cele 70 de săptămâni sau 490 de ani.

Aceasta este înțelegerea comună a lui Daniel 9, că mai avem o săptămână sau șapte ani de trecut.

Dar chiar avem?

De ce profeția de 70 de săptămâni din Daniel 9 menționează moartea lui Mesia dacă moartea lui Mesia nu are nimic de-a face cu numărul de 70 de săptămâni? Ar avea vreun sens?

Cumva moartea lui Mesia trebuie să aibă legătură cu cele 70 de săptămâni, dar cum? Poate mai important, ce înseamnă asta pentru a 70-a săptămână?

Ceea ce vom descoperi în curând este că moartea și învierea lui Mesia face ca cele șase obiective să fie finalizate și vom descoperi, deasemenea, că moartea lui Mesia a avut loc tocmai la mijlocul celei de-a 70-a săptămâni.

Acest răspuns poate fi deja evident, dar haideți să trecem prin restul profeției.

Amintiți-vă cele șase obiective mesianice care urmează să fie îndeplinite ÎN TIMPUL celor 70 de săptămâni profetizate.

Daniel 9:24

*Șaptezeci de săptămâni sunt stabilite
pentru poporul tău și pentru cetatea ta cea sfântă,
pentru a termina nelegiuirea,
pentru a pune capăt păcatelor,
pentru a face ispășire pentru nelegiuire,
pentru a aduce neprihănirea veșnică,
pentru a pecetlui viziunea și profeția și
să-L ungi pe Cel Prea Sfânt.*

Din momentul în care Mesia a apărut în anul 26 e.n. până când a murit și a înviat în anul 30 e.n., a realizat El ORICE dintre aceste obiective?

Să aflăm.

A „terminat nelegiuirea” ”nimicirea” lui Mesia?

Evrei 9:15

Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi,

Isaia 53:5

Dar El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre

Ni se spune că moartea Lui pe cruce este cea care a pus capăt nelegiurii.

Ioan 19:19

„S-a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și Și-a dat duhul.

Deci da, Mesia într-adevăr a pus capăt fărădelegii. Mesia a terminat fărădelegea fiind nimicit, ceea ce leagă acest obiectiv cu cronologia din Daniel 9.

A pus oare Mesia să pună capăt păcatului fiind „nimicit?”

Evrei 9:26

fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii, pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

Deci da, Mesia într-adevăr a înlăturat sau a pus capăt păcatului. Mesia a pus un „sfârșit păcatului” prin nimicirea Sa ceea ce leagă acest obiectiv direct cu cronologia din Daniel 9.

Ioan Botezătorul l-a anunțat drept „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

„Mesia a murit pentru păcatele noastre” și „a venit pentru a înlătura păcatele”. Acest „sfârșit al păcatelor” a fost împlinit la Cruce.

Toate acestea nu înseamnă, desigur, că chiar în acest moment oamenii renunță să păcătuiască. Ideea este că pentru credincioși, păcatul nostru a fost îndepărtat și uitat, astfel punând un sfârșit păcatului.

A făcut Mesia ispășire pentru nelegiuire, fiind „nimicit?”

Romani 5:11

Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am câpătat împăcarea (reconciliere).

Deci da, Mesia a făcut într-adevăr ispășire pentru noi.

Ideea de reconciliere pentru nelegiuire este legată de Ziua Ispășirii. Este ziua în care intra Marele Preot în Sfânta Sfințelor pentru a ispăși nelegiuirea poporului. Acesta, de fapt, este subiectul din Evrei 9-10.

Evrei 9:6-7

Și după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții care fac slujbele, intră totdeauna în partea dintâi a cortului. Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului.

Aceasta, desigur, se referă la Ziua Ispășirii sau Yom Kippur.

Evrei 9:11-14

Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a câpătat o răscumpărare veșnică. Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropite peste cei întinați, îi sfințesc și le aduc curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!

La 3,5 ani după cea de-a 69-a săptămână, sau la mijlocul săptămânii, Mesia a pus capăt jertfei pentru păcat așa cum era aceasta legată de Ziua Ispășirii.

Evrei 10:8-10

După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi-de-tot, nici jertfe pentru păcat” (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.” El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.

Dar pentru cei care s-au pocăit, din cauza jertfei lui Mesia, păcatele noastre sunt ispășite. Păcatele noastre nu mai sunt amintite.

Evrei 10:17-18

*apoi adaugă,
„Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de faptele lor fără de lege.”
Acolo unde există iertare pentru aceștia, nu mai există nicio jertfă pentru păcat.*

Toate acestea vor fi importante când vom trata Daniel 9:27.

Daniel 9:27b

și pentru jumătate din săptămână El a pus capăt jertfei și ofrandelor.

În această traducere se pare că jertfa și ofrandele încetează doar timp de 3,5 ani și apoi se reiau.

Cu toate acestea, aceasta este probabil rezultatul părtinirii traducătorului care confundă acest verset cu faptul că viitorul antihrist final va aduce urâciunea pustiirii.

Cu toate acestea, când ne uităm la ebraică dintr-o traducere mai literală, într-un efort de a elimina părtinirea traducătorului, găsim că jertfa și ofrandele încetează la mijlocul celor 7 ani, adică după 3,5 ani în săptămâna a 70-a.

Daniel 9:27b

iar în mijlocul perioadei de șapte el face să înceteze jertfa și ofranda

Și exact asta a făcut Mesia.

După 3,5 ani în săptămâna a 70-a, sau în mijlocul unei perioade de șapte, în anul 30 e.n., nu mai exista nicio jertfă pentru păcat.

Evrei 10:17-18

apoi adaugă,

„Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de faptele lor fără de lege.”

Acolo unde există iertare pentru aceștia, nu mai există nicio jertfă pentru păcat.

Argumentul este simplu. Lui Dumnezeu nu-i face plăcere în sacrificii pentru păcat, în ciuda faptului că sacrificiile pentru păcat erau cerute prin legea Lui. În schimb, plăcerea Lui este în ascultarea perfectă și, în acest caz, în ascultarea lui Mesia până la moarte.

Prin urmare, Dumnezeu elimină „primul” – jertfele și ofrandele legate de păcat – pentru a stabili „al doilea” – ascultare desăvârșită de Tatăl prin Mesia.

Jertfa lui Mesia este atât de eficientă în iertarea completă, încât ne face de fapt să încetăm să păcătuim.

Îndepărtează păcatul, ceea ce înseamnă că păcatele noastre nu sunt doar iertate, ci și, în cele din urmă, ni s-a promis că păcătuirea noastră va înceta.

Aceasta a fost promisiunea restaurării încă de la început, dar a devenit posibilă prin lucrarea lui Mesia pe cruce în anul 30 e.n. Datorită învierii lui Mesia, acum putem fi și noi înviați.

La învierea viitoare ni se vor da noi trupuri cu o natură spirituală în loc de o natură păcătoasă. Acesta este promisiunea noului legământ. Așa va fi posibil ca legea, Torah, să fie scrisă în inimile și mințile noastre. Este doar un alt mod de a spune că vom avea o natură spirituală în loc de o natură păcătoasă.

La înviere, chiar înainte de a fi aduși în țară, ni se va da o inimă care vrea să țină Legea lui Dumnezeu. Toate acestea fac parte din profeția biblică despre noul legământ.

Ezechiel 36:24-28

Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idoli voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru

Deci, această iertare finală și completă despre care vorbește Evrei 10:18 vine în momentul în care trupurile noastre sunt reînnoite la înviere.

De atunci, nu vom mai fi conștienți de păcat pentru că nu vom păcătui.

Și din nou, acest proces a început la jertfa lui Mesia din anul 30 e.n. și se leagă direct de Daniel 9:27.

Vom prezenta curând legătura cu Daniel 9:27, dar pentru moment, după ce am analizat dovezile scripturale, scopul este să stabilim dacă Mesia, la prima Sa venire, a îndeplinit cu siguranță trei dintre cele șase obiective ale profeției celor 70 de săptămâni și anume:

- 1) să termine nelegiuirea,
- 2) să pună capăt păcatelor,
- 3) să facă ispășire pentru nelegiuire,

Acest lucru Îi mai lasă lui Mesia trei obiective care sunt rezervate pentru a doua venire și vor fi tratate în partea 4 din această serie, respectiv:

- 4) să aducă neprihănirea veșnică,
- 5) să pecetluiască viziunea și profeția,
- 6) și să-L ungă pe Cel Preasfânt.

După cum s-a menționat deja, este o credință foarte comună că au mai rămas șapte ani din a 70-a săptămână a lui Daniel, dar acum știm că nu poate fi adevărat. Mai pot rămâne doar 3,5 ani din a 70-a săptămână de îndeplinit.

Dar de ce? De ce trebuie să fie adevărat?

Pe baza împlinirii mesianice a lui Daniel 9:24-26, știm acum următoarele.

Știm că sunt stabilite 70 de săptămâni pentru a îndeplini șase obiective mesianice.

Știm că Mesia era planificat să sosească la sfârșitul celei de-a 69-a săptămâni sau al 483-lea an.

Știm că Mesia nu a îndeplinit niciunul dintre cele șase obiective mesianice până la momentul apariției Sale. Aceasta Îi lasă lui Mesia doar șapte ani după cea de-a 69-a săptămână, începând cu anul 26 e.n., pentru a finaliza toate cele șase obiective mesianice.

Știm din Daniel 9:26 că Mesia va fi nimicit după a 69-a săptămână și, prin urmare, trebuie să înțelegem că uciderea lui Mesia are cumva legătură cu obiectivele mesianice ale celor 70 de săptămâni.

Știm că Mesia a sosit în toamna anului 26 e.n. și a fost „nimicit” în primăvara anului 30 e.n., ceea ce echivalează cu o perioadă de 3,5 ani în calendarul primei veniri.

Știm că moartea lui Mesia, la 3,5 ani în săptămâna a 70-a, a îndeplinit trei dintre cele șase obiective, anume:

- 1) Terminarea neleguirii,
- 2) A pus capăt păcatelor,
- 3) A făcut ispășire pentru nelegiuire.

Astfel, răspunsul este simplu. Putem vedea clar că Mesia a folosit exact 3,5 ani, sau jumătate din a 70-a săptămână, de la 26 e.n. până la 30 e.n. pentru a îndeplini exact jumătate din obiectivele mesianice care sunt stabilite pentru a 70-a săptămână.

Șapte ani minus 3,5 ani echivalează cu 3,5 ani rămași. Au mai rămas doar 3,5 ani din cele 70 de săptămâni ale lui Daniel din primăvara anului 30 e.n., când Mesia a fost omorât și a înviat.

A 70-a săptămână se oprește aici, tocmai la moartea și învierea Lui.

Rețineți unde are loc această pauză în săptămâna a 70-a din calendarul mesianic. Această pauză este exact unde am aștepta-o să fie pe baza tuturor celorlalte profeții ale calendarului mesianic pe care le-am revizuit deja în această serie. În această lumină, Daniel 9 nu este singur și nici nu creează un decalaj nou și ciudat în calendarul mesianic ci este în acord total ca un alt martor dintr-o lungă listă de martori ai decalajului mesianic pe care ar trebui să-l așteptăm deja.

Decalajul mesianic începe atunci când Mesia a fost „nimicit” și a înviat în anul 30 e.n.

Pentru cei cărora le este greu să accepte un decalaj în a 70-a săptămână, pentru că unora le este, luați în considerare faptul că am prezentat în mod exhaustiv 52 de profeții care dezvăluie un decalaj frapant de 2.000 de ani între moartea și învierea lui Mesia și întoarcerea Lui în 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic – Partea 1 și Partea 2. Săptămâna a 70-a a lui Daniel detaliază cronologia mesianică și, prin urmare, nu numai că ar trebui să găsim un decalaj dar el este impus de toate celelalte profeții mesianice ale acestui calendar din Biblie. Daniel 9 nu ar trebui să fie diferit și nu este.

Daniel 9 este astfel răspunsul la modul în care Mesia știa, în Luca 4, că va exista o perioadă de 3,5 ani pentru prima Sa venire și o perioadă de 3,5 ani care duce la a doua Lui venire.

Pe măsură ce continuăm prin Daniel, realitatea acestor 3,5 ani rămași pentru timpul sfârșitului va fi și mai evidentă. La încheierea acestei prezentări, vom arăta cum Daniel 9, folosind Leviticul 26 în același mod folosit pentru Profeția Anilor de Pedepsă din partea a 2-a, leagă în mod uimitor cei 70 de ani de exil cu cele 70 de săptămâni din Daniel 9 și apoi cele 70 de săptămâni ale lui Daniel se extind direct până în 2030 ca un fir cronologic profetic fără întreruperi.

Acum vom continua cu Daniel 9:26.

Daniel 9:26

Și după cele șaiszeci și două de săptămâni, unsul va fi nimicit și nu va avea nimic. Și oamenii unui prinț care va veni vor nimici cetatea și sanctuarul. Sfârșitul lui va veni cu un potop și până la sfârșit va fi război. Sunt hotărâte pustiiri.

Cine sunt oamenii prințului care urmează să vină?

Pentru a răspunde la asta, trebuie să putem răspunde „cine este prințul?”

Daniel 9:25 (NKJV)

*Cunoașteți deci și înțelegeți,
că de la pornirea poruncii
pentru a restitui și reconstrui Ierusalimul
până la Mesia Prințul,
or fi șapte săptămâni și șaiszeci și două de săptămâni;*

Profeția ne oferă răspunsul. „**Prințul care va veni**” este Mesia, prințul care este declarat că va apărea la finalizarea celei de-a 69-a săptămâni.

Cine sunt, deci, oamenii lui Mesia care distrug cetatea și sanctuarul?

Daniel 9:24

*Șaiszeci de săptămâni sunt stabilite
pentru poporul tău și pentru cetatea ta sfântă,
pentru a termina nelegiuirea,
pentru a pune capăt păcatelor,
pentru a face ispășire pentru nelegiuire,
pentru a aduce neprihănirea veșnică,
pentru a pecetlui viziunea și profeția*

și pentru a-L unge pe Cel Prea Sfânt.

Această cronologie de 70 de săptămâni pentru Mesia este dată unui anumit popor, care sunt evreii, care îl include și pe Daniel, un evreu. Astfel, în context, oamenii lui Mesia sunt evreii.

Profeția ne dă încă o dată răspunsul.

Atunci ce înseamnă asta:,,

*”Și **poporul prințului** care va veni va nimici cetatea și sanctuarul”?*

Ierusalimul și templul au fost distruse în anul 70 e.n., la patruzeci de ani după moartea și învierea lui Mesia.

Au distrus evreii orașul și sanctuarul?

Da, au făcut-o, conform propriilor cuvinte ale lui Mesia.

Matei 23:37-39

*Ierusalime , Ierusalime, care **omori pe proroci** și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și **n-ai vrut!** Iată că **vi se lasă casa pustie**; căci vă spun că de acum încolo **nu Mă veți mai vedea până când veți zice: ‘Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!’***

Distrugerea templului a fost o pedeapsă, nu o binecuvântare.

Cei care erau pedepsiți prin distrugerea templului erau Casa lui Iuda, evreii.

Aceasta este singura concluzie rezonabilă. Templul a fost distrus din cauza respingerii lui Mesia de către evrei. Astfel, evreii sunt responsabili pentru distrugerea templului.

Romani nu erau responsabili pentru distrugerea templului, ei erau pur și simplu instrumentul pe care Dumnezeu îl folosea. Evreii au adus pedeapsa asupra lor și astfel, au fost pedepsiți în consecință, prin romani.

De fapt, într-o doză destul de interesantă de ironie, conducerea evreilor a încercat să afirme că Mesia nu a fost regele lor, în contradicție cu Daniel 9:26; totuși evreilor nu li s-a permis să facă această declarație.

Ioan 19:19-22

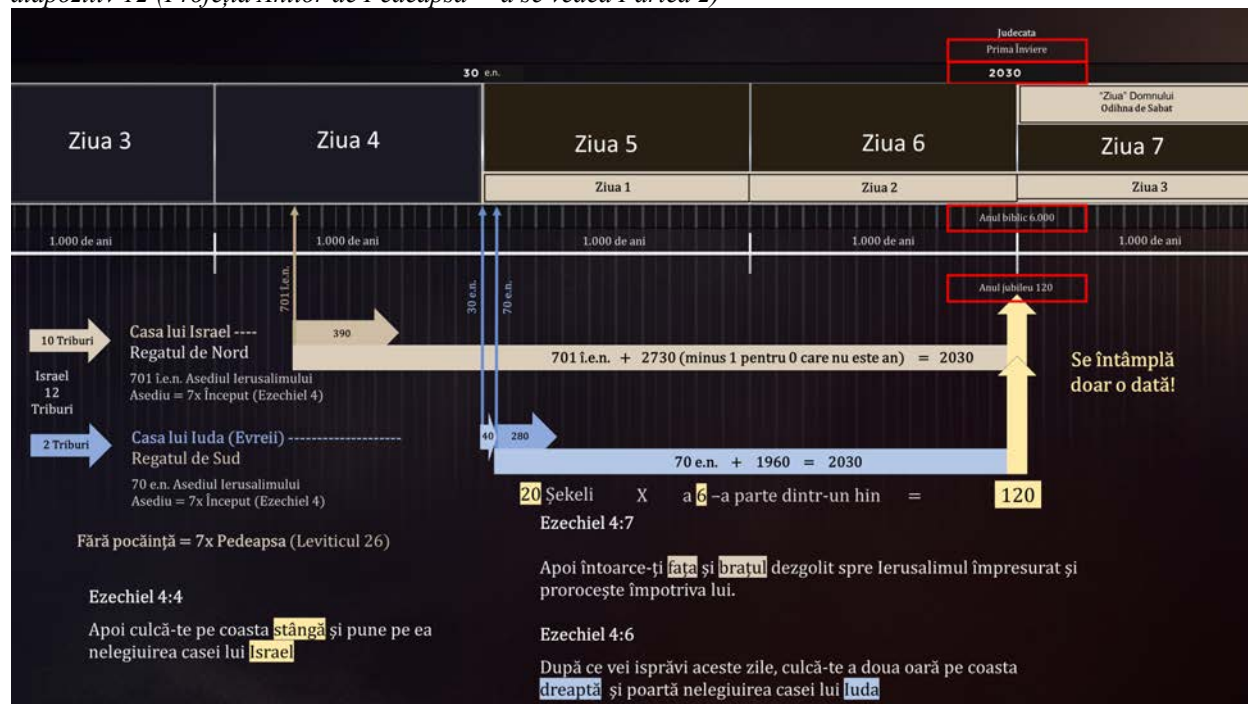
*Pilat a scris și o inscripție și a pus-o pe cruce. S-a scris: „**Isus din Nazaret, Regele iudeilor**”. Mulți dintre evrei au citit această inscripție, căci locul unde a fost răstignit Isus era lângă cetate și era scris în aramaică, în latină și în greacă. Deci **preoții cei mai de seamă ai iudeilor i-au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Regele Iudeilor” ci mai degrabă: „Omul acesta a zis: „Eu sunt regele iudeilor!”** Pilat a răspuns: „**Ce am scris am scris.**”*

Nu a fost un accident, ci este o împlinire a profeției. Evreii erau „oamenii prințului”.

Evreii L-au respins și astfel L-au ucis pe Mesia ca profet ca lui Moise, de care li s-a poruncit să asculte încălcând astfel Deuteronom 18:15.

După cum am învățat în „Profeția Anilor de Pedeapsă” din partea a 2-a din Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic, această respingere a lui Mesia a început perioada de pedeapsă profețită în Ezechiel 4.

diapozitiv 12 (Profeția Anilor de Pedepsă – a se vedea Partea 2)

Deoarece Casa lui Iuda nu s-a pocăit în acei 40 de ani, distrugerea templului în anul 70 e.n. le-a solidificat pedeapsa. Perioada lor de pedeapsă și perioada de pedeapsă a Casei lui Israel sunt ambele stabilite să expire în 2030.

Astfel, așa cum a declarat Mesia în Matei 23, Ierusalimul a fost pustiit de Casa lui Iuda, așa cum a fost decretat dinainte cu mult timp în urmă și în Daniel 9.

Daniel 9:26b

Sfârșitul lui va veni ca un potop și până la sfârșit va fi război. Sunt hotărâte pustiiri.

Așa știa Mesia, după cum este revelat în Matei 24:1-2, templul va fi distrus după moartea Lui.

Observați cum profeția de 70 de săptămâni este despre Mesia. La urma urmei, este o profeție mesianică. Cu acestea fiind spuse, să continuăm cu Daniel 9:27.

Daniel 9:27

Și va face un legământ puternic cu mulți timp de o săptămână și pentru jumătate din săptămână va pune capăt jertfei și ofrandelor. Iar pe aripa urâciunilor va veni cel ce va pustii, până va veni sfârșitul hotărât se va revărsa asupra celui ce pustiește.

Cine este „el” care face un legământ cu mulți timp de o săptămână?

Așa cum am observat deja de mai multe ori, profeția ne oferă răspunsul. După cum spun mulți pe bună dreptate, contextul este totul.

Daniel 9:27 se referă la Daniel 9:26. În contextul versetului anterior, găsim doar referința la Mesia și poporul lui Mesia.

Daniel 9:26

Și după cele șaiszeci și două de săptămâni, unsul va fi nimicit și nu va avea nimic. Iar oamenii prințului care va veni va nimici cetatea și sanctuarul. Sfârșitul lui va veni cu un potop și până la sfârșit acolo va fi război. Sunt decretate pustiiri.

Mesia, care am stabilit ca este prințul care va veni în versetul 25, este la singular, iar „oamenii prințului” sunt la plural. Astfel, „el” la care se face referire trebuie să fie Mesia.

A făcut Mesia un legământ cu mulți timp de o săptămână?

Nu, nu a făcut.

Dar nu asta se spune în ebraică. Nimeni nu face un legământ timp de o săptămână după ebraica din Daniel 9:27.

Cuvântul ebraic tradus adesea prin „a face” în Daniel 9:27 este „gabar”. Înseamnă literalmente a învinge. Înseamnă a întări sau a confirma ceva care există deja. Unele traduceri înțeleg acest lucru aproape corect, cum ar fi NASB, NIV, KJV și traduc gabar prin „confirmare”.

Traducerile care subliniază cât mai mult posibil o citire literală din ebraică pentru a evita părtinirea traducătorului, traduc acest verset perfect. De exemplu, luați în considerare Literal Standard Version (Versiunea Standard Literală).

Daniel 9:27a

Și a întărit un legământ cu mulți pentru o perioadă de șapte

Un legământ este ÎNTĂRIT pentru o perioadă COMPLETĂ de ȘAPTE ani.

A „face” un legământ înseamnă literalmente a „închide” un legământ. Dacă s-ar fi „încheiat” un legământ în Daniel 9:27, probabil am vedea expresia ebraică „karath berit” care înseamnă „a încheia un legământ”. Cu toate acestea, expresia ebraică „karath berit” nu se găsește în Daniel 9:27.

Sau am vedea cuvintele ebraice „qûm”, care înseamnă a stabili un legământ, sau am vedea cuvântul ebraic „natan” care înseamnă „a da” un legământ. Nu este făcut, stabilit sau dat în Daniel 9:27 niciun legământ, conform limbii ebraice reală. Un legământ este întărit.

Limbajul specific al „încheierii unui legământ” provine din obiceiurile antice din Orientul Apropiat și este legat de „tăierea” unui animal în jumătate și trecerea printre cele două părți. Ideea comunicată cu un astfel de limbaj și acțiune este că, dacă oricare dintre părți încalcă legământul, atunci ceea ce s-a întâmplat cu animalul este ceea ce urmează să se întâmple cu călcătorul legământului. Cel care încalcă trebuie să fie „despărțit”. De aceea, s-a poruncit să fie „tăiați” marii călcători ai legământului lui Dumnezeu.

Acesta este, deasemenea, motivul pentru care Mesia urma să fie „nimicit” atunci când a luat fărâdelegile noastre care erau împotriva legământului asupra Lui Însuși.

Acest lucru va fi mai important mai târziu, dar îl vedem exemplificat chiar în legământul avraamic din Geneza 15, și dacă citiți, veți vedea că numai Dumnezeu a umblat prin animalele care au fost tăiate în jumătate, făcându-l un legământ necondiționat în beneficiul nostru.

Dar ceea ce cu siguranță nu vedem în Daniel 9:27 este un legământ care este făcut, stabilit sau dat.

Din nou, „gabar”, în ebraică, înseamnă a învinge. Și în acest context, înseamnă a întări sau a confirma un legământ care există deja, iar această întărire sau confirmare are loc timp de exact o săptămână sau șapte ani.

Acest lucru este important de înțeles, deoarece unele doctrine escatologice sugerează că „el” din Daniel 9:27 este viitorul antihrist.

Într-o astfel de înțelegere, acest antihrist se presupune că face un legământ, ceea ce deja arată o înțelegerea extrem de greșită a cuvântului ebraic „gabar”.

Poate mai important, se învață că acest viitor antihrist rupe legământul la mijlocul celor șapte ani, în loc de ceea ce cere profeția, care este o confirmare sau o întărire a legământului pentru o perioadă de șapte ani.

Încălcarea unui legământ de șapte ani se întâmplă să fie exact opusul întăririi sau confirmării unui legământ timp de o perioadă de șapte ani. Chiar dacă ar fi să ignorăm tot contextul pe care l-am stabilit deja, numai cuvântul ebraic „*gabar*” îl descalifică pe viitorul antihrist de a fi „el” din Daniel 9:27.

Tema centrală a profețiilor lui Daniel este legământul lui Dumnezeu cu poporul Său, nu un legământ cu un antihrist.

Domnul este Dumnezeul mare și înfricoșător care Își ține legământul.

Domnul a confirmat cuvintele legământului aducând blestemele asupra lui Iuda și Ierusalim.

Marele Preot era Prințul Legământului.

Regele cel puternic își va întoarce inima împotriva legământului sfânt.

El se va înfuria și va lua măsuri împotriva legământului sfânt.

El îi va ademini cu lingușiri pe cei care încalcă legământul, dar cei înțelepți vor rămâne fermi.

Mesia avea să confirme sau să întărească legământul șapte ani.

Întreaga temă centrală a profețiilor lui Daniel despre sfârșitul timpurilor este legământul lui Dumnezeu.

Deocamdată, trebuie pur și simplu să înțelegem că „*gabar*” înseamnă să învingi. Înseamnă a întări sau a confirma un legământ care există deja deoarece nu poți întări sau confirma ceva care încă nu există. În acest caz, legământul care există deja trebuie întărit pentru exact șapte ani.

Există un legământ pe care Mesia l-a întărit sau confirmat cu mulți?

Matei 26:28

Căci acesta este sângele Meu al noului legământ, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.

Ca parte a celor 3,5 ani ai primei veniri a lui Mesia, deja prin noul legământ cu mulți, legământul avraamic existent a fost întărit.

Galateni 3:29

Și dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți descendenții lui Avraam, moștenitori după fĂgĂduință.

Ceea ce vom descoperi este că, datorită a ceea ce a făcut Mesia ca parte a noului legământ, legământul avraamic a fost întărit timp de 3,5 ani la prima venire a lui Mesia și va fi întărit în ultimii 3,5 ani înainte de a doua Lui venire.

Ce înseamnă asta exact? Cum a fost întărit legământul avraamic?

Legământul avraamic cuprinde două părți.

- 1) Națiunile, căci „mulți” vor începe să încheie legământ cu Dumnezeu și astfel „multe” națiuni vor fi binecuvântate. Asta a început cu prima venire a lui Mesia și i-a luat lui Mesia primii 3,5 ani din săptămâna a 70-a lui Daniel pentru a o realiza.

Și,

- 2) Poporul lui Dumnezeu va intra în țară. Acest lucru se va îndeplini la a doua venire imediat după ultimii 3,5 ani ai celei de-a 70-a săptămâni a lui Daniel. Amintiți-vă rugăciunea lui Daniel de mai devreme, în capitolul

9, urmărește o încheiere pentru cei 70 de ani de exil în Babilon. Daniel a vrut ca poporul său să meargă în țara, care este promisiunea legământului avraamic și este motivul precis pentru care Daniel menționează legământul în versetul 4.

Acesta este contextul! Daniel a vrut ca Dumnezeu să împlinească legământul și să-i aducă înapoi în țară.

Daniel 9:4

*M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire: "Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care **fii legământul** și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!*

Astfel, „legământul cu mulți” ca legământ avraamic, a cărui împlinire este posibilă prin noul legământ, este întărit timp de 3,5 ani în prima venire plus încă 3,5 ani până la a doua venire. 3,5 ani plus 3,5 ani echivalează cu șapte ani.

În al șaptelea an, rugăciunea lui Daniel cu privire la legământ primește răspuns și intrăm în țară.

Daniel 9:27a (LSV – Literal Standard Version)

Și a întărit un legământ cu mulți pentru o perioadă de șapte, iar în mijlocul perioadei de șapte El face să înceteze sacrificiul și darul .

Am arătat deja cum autorul epistolei către Evrei a înțeles și a învățat cum a împlinit Mesia profeția punând capăt jertfelor și ofrandelor la mijlocul săptămânii a 70-a.

Evrei 10:8-10

*După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici **prinoase, nici arderi-de-tot, nici jertfe pentru păcat** (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.” **El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.**”*

Ceea ce duce la...

Evrei 10:17-18

adaugă:

„Și **nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâdelegile lor.**”

Dar, **acolo unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat.**

DANIEL 9 – CALENDARUL DESCIFRAT

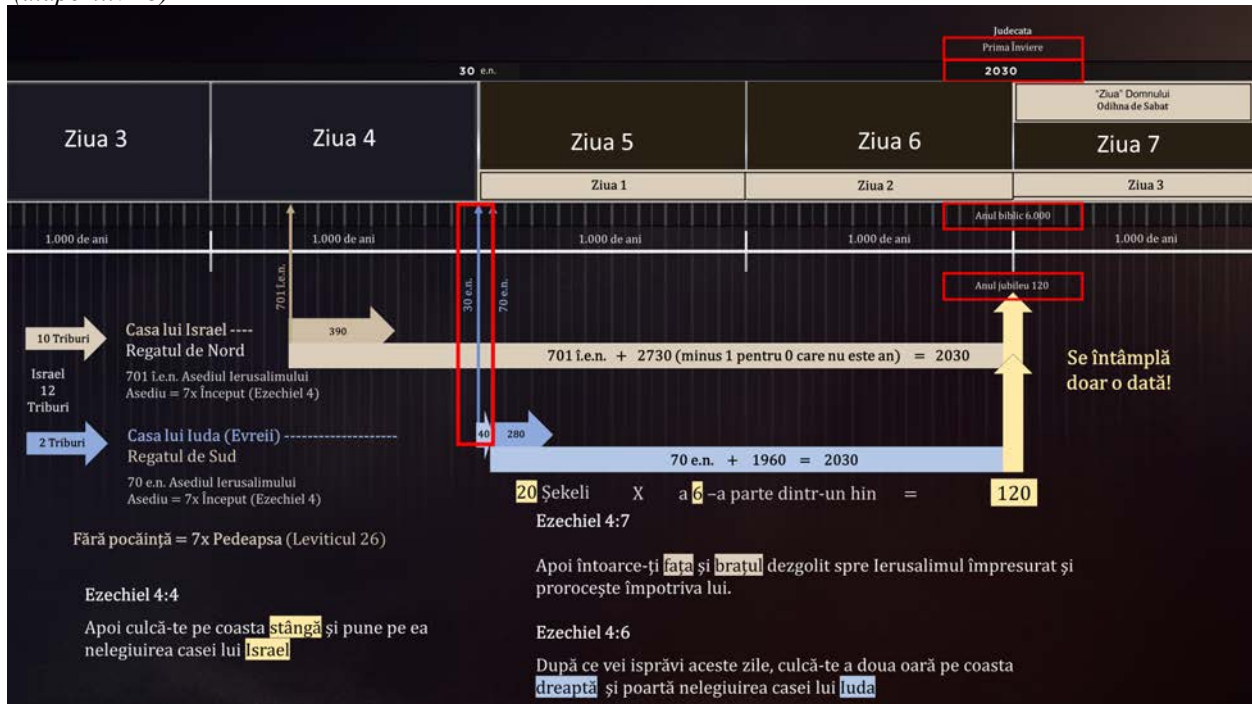
Și acum suntem gata să dezvăluim cronologia completă a celor 70 de săptămâni ale lui Daniel.

În partea a 2-a din Mesia 2030: Calendarul Profetic Mesianic, am dezvăluit două cronologii independente în Profeția „Anii de pedeapsă”. Aceste două linii temporale sunt conectate la Ezechiel 4 și au două puncte de plecare diferite.

Unul este pentru Casa lui Israel, iar unul este pentru Casa lui Iuda. Ambele puncte de terminare pentru ambele termene expiră în 2030, sau anul biblic 6.000, când se așteaptă să se întoarcă Mesia iar Casa lui Israel și Casa lui Iuda sunt în cele din urmă reunite într-una în țara promisă, conform Ezechiel 37.

În Profeția Anilor de Pedeapsă, s-ar putea pune la îndoială de ce cei 40 de ani de pedeapsă conform Ezechiel 4 nu încep până în anul 30 e.n. pentru Casa lui Iuda. Aceasta este o întrebare bună, iar răspunsul este uluitor. Răspunsul se corelează cu cei 70 de ani de exil, cei 490 de ani ai lui Daniel, și duce din nou la anul biblic 6.000, care este anul gregorian 2030.

(diapozitiv 13)

Cum funcționează?

Iată cum.

Când Daniel a văzut că cei 70 de ani de exil se apropiau de terminare, a sperat că perioada de pedeapsă era finalizată și poate că se vor întoarce în țară așa cum s-a promis.

După cei 70 de ani de exil babilonian, se pare că există un interval de aproximativ 80 de ani până la primul decret al lui Artaxerxes. Indiferent dacă are sau nu vreo semnificație, acest lucru ne amintește de perioada de 80 de ani din momentul în care Ierusalimul a fost declarat capitala Israelului în 1950 și revenirea lui Mesia și intrarea noastră în țara promisă din 2030, așa cum este prezentat în partea 2 a acestei serii.

După exilul babilonian, Casa lui Iuda s-a întors într-adevăr în țară. Cu toate acestea, a fost o problemă. Profetii au declarat că Casa lui Iuda nu s-a întors din toată inima.

Ieremia 3

Cu toate acestea, sora ei trădătoare Iuda nu s-a întors la Mine din toată inima, ci prefăcându-se, declară Domnul.

Deci, Casei lui Iuda i s-a permis să intre în țară și, dacă s-ar fi pocăit din toată inima, ar fi trebuit să existe o pace constantă și auto-guvernare conform regulilor de pedeapsă din Leviticul 26.

Leviticul 26:5-6

Veți avea pâine din belșug, veți mânca și vă veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră. Voi da pace în țară și nimeni nu vă va înspăimânta

Dar asta nu s-a întâmplat. Pentru că Casa lui Iuda, evreii, nu s-au întors cu toată inima ei. Astfel, deși în timp ce li s-a permis să intre din nou în țară, nu au scăpat de unele dintre pedepsele cuvenite conform Leviticului 26.

Leviticul 26:17

Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar.

Evreii erau încă conduși de perși. Au avut probleme îngrozitoare cu grecii. Apoi au fost conduși de romani. Toate acestea s-au întâmplat în timpul celor 70 de săptămâni ale lui Daniel, deși li s-a permis să intre în țară.

Inima evreilor s-a întors la Dumnezeu doar parțial. Într-o întorsătură interesantă, în timp ce Dumnezeu i-a întors pe evrei în țară, El a reținut toate celelalte binecuvântări care ar fi trebuit să vină în același timp. Și conform Leviticului 26, acea perioadă trebuia să fie un multiplu de 7.

Leviticul 26:18

Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, **vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.**

Deci, în loc să fie disciplinați în exil timp de 70 de ani, evreii sunt acum disciplinați în țară. Acesta este motivul pentru care cele 70 de săptămâni ale lui Daniel sunt 490 de ani. Este o pedeapsă de șapte ori în țară. 70 de ani x 7 = 490 de ani.

Deasemenea, evreii au avut foarte multe probleme în această perioadă. Cele 70 de săptămâni ale lui Daniel sunt o perioadă de pedeapsă în timp ce sunt în țară. Această perioadă este adesea numită și „400 de ani de tăcere” din cauza lipsei de activitate profetică care este probabil legat de această perioadă de pedeapsă specială.

Cele 70 de săptămâni ale lui Daniel detaliază prima venire a lui Mesia. Poate spre surprinderea multora, cele 70 de săptămâni ale lui Daniel detaliază, deasemenea, exact când va fi a doua venire și vom ajunge la asta în curând.

După cum cere profeția din Daniel 9, Mesia a sosit în al 483-lea an, rămânând șapte ani sau o săptămână din cele 70 de săptămâni ale lui Daniel. Apoi, lucrarea lui Mesia a durat 3,5 ani după a 69-a săptămână, rămânând doar 3,5 ani din cea de-a 70-a săptămână a lui Daniel.

În acest moment, evreii l-au respins pe Mesia și au făcut ca perioada de pedeapsă de 40 de ani din Ezechiel 4 să înceapă pentru Casa lui Iuda.

Daniel 9 menționează același scop al celor 40 de ani din Ezechiel 4 ca o secvență de evenimente, începând cu moartea lui Mesia până la distrugerea Ierusalimului și a templului.

Daniel 9:26

*Și după cele șaiszeci și două de săptămâni, **unsul va fi nimicit și nu va avea nimic.** [Acest lucru s-a întâmplat desigur în 30 E.N.] **Iar poporul prințului care va veni va nimici cetatea și sanctuarul. Sfârșitul lui va veni cu un potop și până la sfârșit va fi război.** Sunt decretate pustiiri. [Acest lucru s-a întâmplat în 70 e.n.]*

70 minus 30 înseamnă 40 de ani. Astfel, Daniel 9:26, în formă ascunsă, dacă știi ce să cauți, se referă la aceeași perioadă de patruzeci de ani menționată în Ezechiel 4 și începe o nouă perioadă de pedeapsă, întrerupând perioada de pedeapsă din Daniel 9 până când a fost nimicit Mesia.

Perioada de 40 ani de pedeapsă a lui Ezechiel pentru Casa lui Iuda continuă din anul 70 e.n. până la finalul din 2030 e.n. Astfel, perioada de pedeapsă se încheie pentru Casa lui Iuda în 2030. [Vezi Profeția „Anii de pedeapsă” în Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic – Partea 2 pentru referință]

Mai avem 3,5 ani din perioada de pedeapsă pentru Daniel 9 și care trebuie să expire tot în 2030 la fel ca și perioada de pedeapsă din Ezechiel 4.

Așa cum prima perioadă de 3,5 ani a săptămânii 70 ne-a spus când va fi prima venire a lui Mesia, ultimii 3,5 ani din cea de-a 70-a săptămână ne vor spune când va fi a doua venire a lui Mesia.

Cele 70 de săptămâni sunt întrerupte când Mesia este ucis și începe perioada de pedeapsă din Ezechiel 4.

Așa cum Daniel 9:26 ne-a dat intervalul cronologic de 40 de ani, de la moartea lui Mesia până la distrugerea Ierusalimului și templului, Daniel 9 ne oferă un scop cronologic final care duce la a doua venire a lui Mesia.

Daniel 9:26b

Și poporul prințului care va veni va nimici cetatea și sanctuarul. Sfârșitul lui va veni cu un potop, și până la sfârșit va fi război. Sunt hotărâte pustiiri. [Acest lucru s-a întâmplat în 70 e.n.]

Daniel 9:27b

Iar pe aripa urâciunilor va veni cel ce pustiește, până când sfârșitul hotărât se va revărsa asupra pustiitorului.

Dar când se întâmplă acest lucru?

Știm că cel care provoacă urâciunea finală a pustiirii este viitorul Antihrist final. Daniel 12:11 afirmă, deasemenea, că aceasta este o perioadă de 3,5 ani, care, deasemenea, este de acord cu înțelegerea noastră despre Daniel 9. Mai aflăm că sfârșitul hotărât este revărsat asupra pustiitorului. Care este sfârșitul decretat al Antihristului?

Mesia vine și-l ucide pe Antihrist la a doua Sa venire. Acesta este sfârșitul decretat al Antihristului.

2 Tesaloniceni 2:8

*Și atunci se va arăta **acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale** și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.*

Acesta este modul în care Daniel 9 aduce în context a doua venire a lui Mesia, despre care știm că este legată de ultimii 3,5 ani ai săptămânii 70. Antihrist este ucis la sfârșitul acestei perioade de 3,5 ani.

Dar cum să înțelegem cronologia acestei profeții a ultimilor 3,5 ani ai săptămânii a 70-a?

După cum am menționat mai devreme, cei 490 de ani ai celor 70 de săptămâni reprezintă o extindere de șapte ori a pedepsei care decurge din cei 70 de ani de exil babilonian.

Leviticul 26:18

Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, **vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.**

Acest lucru este spus exact de patru ori în Leviticul 26. De patru ori este menționată această pedeapsă de șapte ori. Deasemenea, rețineți această conexiune numerică cu modelul repetat patru și șapte dezvoltat mai devreme în această serie.

Motivul pentru care perioada de pedeapsă de șapte ori este menționată de patru ori în Leviticul 26 se poate referi la 70 de săptămâni sau 490 de ani. $490 \text{ ani} \times 4 = 1.960 \text{ ani}$.

Marca temporală pe care o căutăm este momentul de când Ierusalimul și templul sunt distruse în Daniel 9:26b și Daniel 9:27b.

Daniel 9:26b

Și poporul prințului care va veni va nimici cetatea și sanctuarul. Sfârșitul lui va veni cu un potop, și până la sfârșit va fi război. Sunt decretate pustiiri. [Acest lucru s-a întâmplat în 70 e.n.]

Daniel 9:27b

Iar pe aripa urâciunilor va veni cel ce pustiește, până când sfârșitul hotărât se va revărsa asupra pustiitorului.

Astfel, pur și simplu luăm anul 70 e.n. din Daniel 9:26b și adăugăm cei 1.960 de ani și ajungem la anul gregorian 2030 când Antihrist va fi distrus.

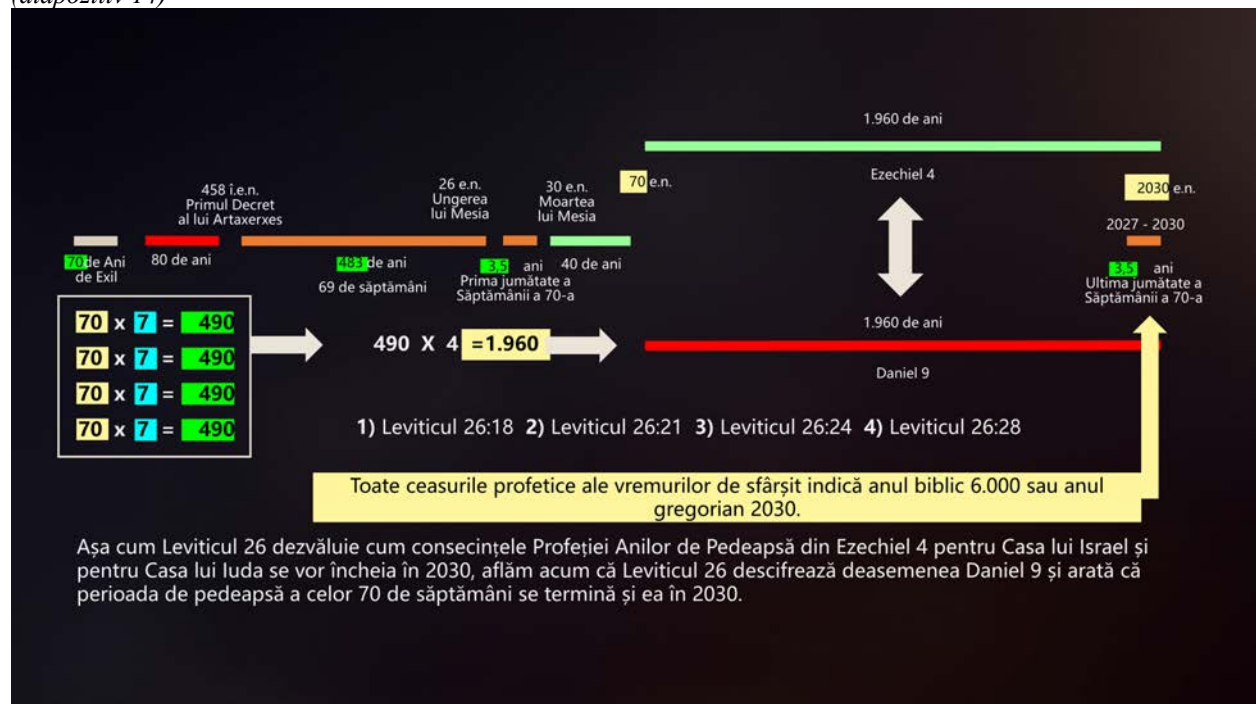
Astfel, cronologia din Ezechiel 4 pentru Casa lui Iuda este complet sincronizată cu cronologia din Daniel 9 pentru Casa lui Iuda. Este o potrivire perfectă. Cât de probabil este ca aceasta să fie o coincidență?

Și acum că știm că ultimii 3,5 ani ai celei de-a 70-a săptămâni se vor încheia în 2030 și, prin urmare, ultimii 3,5 ani din a 70-a săptămână a lui Daniel trebuie să înceapă cu 3,5 ani mai devreme.

Așa cum Leviticul 26 a dezvăluit concluziile Profeției Anilor de Pedepsă din Ezechiel 4 atât pentru Casa lui Israel cât și pentru Casa lui Iuda care se vor încheia în 2030, descoperim acum și că Leviticul 26 deblochează Daniel 9 și dezvăluie că perioada de pedeapsă a celor 70 de săptămâni expiră în 2030.

Toate ceasurile profetice ale vremurilor de sfârșit indică anul biblic 6.000 sau anul gregorian 2030.

(diapozitiv 14)

Și acum, știind că mai avem doar 3,5 ani pentru a 70-a săptămână, suntem pregătiți pentru fraza finală din Daniel 9.

Daniel 9:27b

Iar pe aripa urâciunilor va veni cel ce pustiește, până când sfârșitul hotărât se va revărsa asupra pustiitorului.

În acest moment, asta este tot ce i se spune lui Daniel despre ultimii 3,5 ani ai săptămânii 70. În loc să i se spună lui Daniel că poporul lui Dumnezeu va fi adus în țară după exilul babilonian și va împlini legământul avraamic, lui i se spune că totul va fi pustiit pentru o ultimă dată de către un anumit individ, ceea ce trebuie să fi fost absolut devastator, mai ales după o rugăciune atât de profundă și sinceră.

Profeția de 70 de săptămâni îl lasă pe Daniel cu câteva întrebări evidente fără răspuns.

El știe că Mesia este nimicit după cei 3,5 ani, la mijlocul celei de-a 70-a săptămâni.

Dar cum să știe el ce se întâmplă în ultimii 3,5 ani și cum se va împlini în sfârșit rugăciunea lui pentru respectarea de către Dumnezeu a legământul avraamic care permite întregului Israel să intre în sfârșit în țară?

Și cine este această persoană care provoacă o altă pustiire și cum este legată de acești ultimi 3,5 ani? Daniel încă are nevoie să știe ce se va întâmpla în ultimele zile.

Daniel capitolele 10-12 sunt răspunsurile la aceste întrebări.

DANIEL 10-12

Lui Daniel i se spune că va primi o oarecare înțelegere a zilelor din urmă.

Daniel 10:13-14

Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile, și iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor acolo, lângă împărății Persiei. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.

Daniel 11 continuă să prezică cu exactitate evenimentele care au dus până la și prin perioada Macabeilor cu detalii uimitoare. Este atât de precis din punct de vedere istoric încât unii savanți pur și simplu nu pot crede că acest lucru a fost scris înainte de acel moment. Astfel, deasemenea, este rezonabil să credem că există aspecte din Daniel 11 care sunt în mod ciclic relevante pentru timpul de dinainte de a doua venire a lui Mesia.

Daniel 9 nu numai că ne lasă cu 3,5 ani, dar ultima propoziție a profeției de 70 de săptămâni spune că începe cu o altă pustiire finală a Ierusalimului și că se termină când pustiitorul este distrus. Daniel încă are nevoie de un răspuns la aceasta și clarificare cu privire la cronologie.

Astfel, nu este deloc întâmplător faptul că Daniel 12, ca ultim capitol al cărții lui Daniel, se concentrează pe restul de 3.5 ani din săptămâna a 70-a și chiar confirmă că au mai rămas doar 3,5 ani, așa cum se deduce din Daniel 9.

Acest timp de 3,5 ani este un timp al Marelui Necaz și apoi urmează învierile.

Daniel 12:1-2

În vremea aceea se va ridica Mihail, marele prinț care stăpânește poporul tău. Și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost de când a existat o națiune până atunci. Dar în vremea aceea poporul tău va fi mântuit, oricine al cărui nume va fi găsit scris în carte. Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii la viața veșnică, iar alții la rușine și disprețul veșnic.

Potrivit lui Daniel 9, odată ce se produce pustiirea, au mai rămas 3,5 ani. Daniel 12 este de acord.

Daniel 12:7

Și l-am auzit pe omul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor pârâului; a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă către cer și a jurat pe Cel ce trăiește pentru totdeauna că va fi pentru un timp (1), timpuri (2) și jumătate de timp (1/2), și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.

Mai precis, cei 3,5 ani de la vremea urâciunii pustiirii până la învierea menționată în Daniel 12:2, vor fi 1290 de zile.

Daniel 12:11

De la vremea când va înceta jertfa necurmată și de când se va așeza urâciunea pustiitorului, vor mai fi 1.290 de zile.

De aici aflăm că încă o dată sacrificiile vor înceta, ceea ce trebuie să însemne că, într-o zi din primăvara lui 2027 acestea ar trebui să se reia. Mesia este de asemenea de acord că atunci când va avea loc urâciunea finală a pustiirii, atunci va începe Marele Necaz de 3,5 ani.

Matei 24:15 și 21

*De aceea , când veți vedea **urâciunea pustirii**, despre care a vorbit prorocul Daniel , așezată în Locul Sfânt (cine citește să înțeleagă)... Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi.*

În Daniel 7 vedem că lui Daniel i se dă o viziune despre Regatele Fiarelor din lume până la venirea lui Mesia.

Împărăția finală este cea a celei de-a patra fiare, care este de nedescris, având 10 coarne. Din aceste 10 coarne iese un al patrulea corn mic. Acest corn mic face război cu sfinții și îi biruiește. Perioada de persecuție este „*un timp, timpuri și jumătate de timp*”, adică 3,5 ani.

Observați cum 3,5 ani din Daniel 7 nu înseamnă șapte ani sau o săptămână. Este semnificativ faptul că această perioadă de 3,5 ani de necaz asupra sfinților îi este dată lui Daniel ÎNAINTE de a-i fi dată profeția de 70 de săptămâni, devreme ce săptămâna a 70-a ne lasă cu 3,5 ani, începând cu o pustiire finală. În sfârșit, acești 3,5 ani rămași, menționați în Daniel 7 și Daniel 9 sunt piesa centrală a profeției finale a lui Daniel din capitolul 12, care acoperă timpul sfârșitului.

Nicăieri în biblie nu este menționată nicio perioadă de necaz de șapte ani.

În cele din urmă, ni se spune că există un 1.335 misterios despre care ni se spune că este o zi în care suntem binecuvântați.

Daniel 12:12

Ferice de cel care așteaptă și ajunge la cele 1.335 de zile.

Și asta este ceea ce Daniel așteaptă, deoarece se conectează cu și răspunde la rugăciunea sa din Daniel 9 cu privire la legământul avraamic. Aceasta este ziua în care legământul avraamic este complet împlinit. După cum spune Daniel 12:12, aceasta este ziua în care toți sunt binecuvântați.

Geneza 12:2-3

Voi face din tine un neam mare
și **te voi binecuvânta;**
îți voi face un nume mare
și **vei fi o binecuvântare.**
Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta
și voi blestema pe cei ce te vor blestema
și **toate familiile pământului**
vor fi binecuvântate prin tine.

Întoarcerea în țară nu este legată doar de rugăciunea lui Daniel din capitolul 9 în timp ce el era în exilul babilonian de 70 de ani (Ieremia 25:8-14), dar vedem, deasemenea, această legătură clară și accentuarea masivă a faptului că toți sunt binecuvântați. Și desigur, a fi binecuvântat este singura conexiune tematică pe care ne-o oferă cronologia de 1.335 de zile... sau mai este ceva?

Câți ani avea Avraam când a primit legământul avraamic?

Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, așa cum descoperim chiar în versetul următor.

Geneza 12:4

Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran.

De ce este asta important?

Ei bine, nu numai că tema legământului avraamic este despre binecuvântarea tuturor și sfârșitul cronologiei de 1.335 de zile este tot despre a fi binecuvântat, dar dacă luați cele 1.335 de zile și scădeți timpul celor 1.260 de zile ai celor doi martori (Apocalipsa 11:3) și cele 1.260 de zile în care femeia este protejată în pustie, ajungem la... exact 75.

Sfârșitul celor 1.335 de zile, ultima cronologie menționată în cartea lui Daniel, răspunde rugăciunii lui Daniel și despre când va fi împlinit legământul avraamic.

Dar, aceste conexiuni și multe altele vor fi prezentate mult mai detaliat în Mesia 2030 ~ Calendarul Profetic Mesianic – Partea 4 în care prezentăm microcronologia celei de-a doua veniri a lui Mesia și ultima jumătate a celei de-a 70-a săptămână a lui Daniel.

În partea a 4-a, vom sincroniza toate cronologiile timpurilor de sfârșit și vom arăta cum Mesia Yeshua va împlini ultimele trei obiective mesianice cerute de profeția de 70 de săptămâni a lui Daniel și încă neîmplinite:

- 1) Să aducă neprihănirea veșnică,
- 2) Să pecetluiască viziunea și profeția,
- 3) Și să ungă pe Cel Preasfânt.

Aceasta încheie prezentarea microcronologiei primei veniri a lui Mesia.

Scopul vremurilor de sfârșit biblice este o chemare la pocăință și poate nu a mai rămas mult timp. Dacă cu bună știință nu umbli drept cu Dumnezeu, atunci nu este alt timp ca prezentul pentru a învăța cum să umbli în întreg Cuvântul lui Dumnezeu așa cum a umblat Mesia.

Cu toții am păcătuit încălcând Legea lui Dumnezeu (1 Ioan 3:4) și astfel merităm moartea veșnică conform legilor perfecte ale lui Dumnezeu. Dacă nu ați acceptat încă promisiunea lui Dumnezeu de viață veșnică prin harul Său, atunci vă încurajăm să o faceți. Începeți să-l cunoașteți pe Mesia Yeshua și aflați cum și de ce a murit pentru noi și ce înseamnă învierea Lui pentru noi cei credincioși.

Dacă credeți că acest videoclip ar trebui distribuit urgent tuturor celor credincioși, atunci vă încurajăm să îl împărtășiți, deoarece timpul poate fi scurt și poate s-a observat că lucrurile se mișcă repede.

Pentru a participa la discuția comunității despre Mesia 2030, vă rugăm să vizitați forumul nostru pe site-ul nostru la Messiah2030.com.

Achiziționarea acestui videoclip ne sprijină eforturile de a împărtăși continuu acest conținut, astfel încât toți să aibă ocazia să-l ia în considerare.

Dacă doriți să sprijiniți difuzarea acestui videoclip către și mai multe persoane, vă rugăm să consultați site-ul nostru pentru mai multe informații sau să ne contactați la contact@messiah2030.com.